

உறவுமுறைகளில் பொறுப்புகள்

[3:18-4:1]

குடும்பம் சார்ந்த உறவுமுறைகள் குறித்த தனது விவாதத்தின் 3:18-4:1ல் பவுல் போதனைகளையும் சுருக்கமான விளக்கங்களையும் பலதரப்பட்ட குழுக்களுக்கு முன் வைக்கிறார்.¹ கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டிய மூன்று கூட்டமக்களுக்கு அவர் எழுதுகிறார்: மனைவிகள் (3:18), பிள்ளைகள் (3:20), மற்றும் வேலைக்காரர்கள் (3:21-25). தங்கள் கவனிப்பில் இருக்கும் வேறு மூன்று கூட்டமக்களுக்கு அவர்களுடைய கடமைகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன: புருஷர்கள் தங்கள் மனைவிகளை “அன்புகூர வேண்டும்” (3:19); பிதாக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை திடீனற்றுப் போகாமலிருக்க “அவர்களை கோபமுட்டாமல்” இருக்க வேண்டும் (3:21); மேலும் எஜமானர்கள் தங்கள் வேலைக்காரருக்கு “நீதியும் செவ்வையுமானதைச்” செய்ய வேண்டும் (4:1).

புருஷர்கள், பிதாக்கள், மற்றும் எஜமானர்கள் ஆகியோருக்கு மற்றவர்கள்மேல் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தை அவர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல், அவர்களின் கீழ் உள்ளவர்களின் நலனுக்காக உபயோகிக்க வேண்டும். வேலைக்காரர்கள் வீட்டுக்காரியங்களினிமித்தம் குறிப்பிடப்பட்டனர், ஏனெனில் அவர்களில் சிலர் குடும்ப அமைப்புக்குள் ஒருவராக செயல்பட்டனர்.

பவுலால் நியமிக்கப்பட்ட அளவுகோல், அதிகாரத்தில் இருப்போர் தங்களுக்குக் கீழ் இருப்போரின் நன்மையை நாடி செயல்பட வேண்டும், அதற்கு பிரதியாக அவர்களுக்குக் கீழ் இருப்போர் முறையான மரியாதையைச் செலுத்த வேண்டும். இதில் எந்தக் கூட்டமும் மற்றவர்களின் உணர்வுகளையோ தேவைகளையோ அவமதித்துவிடக்கூடாது. ஒவ்வொரு உறவுமுறையும் இரண்டு மடங்கு பொறுப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது. இதில் முதலாவதும் உயர்ந்ததுமான கடமை இயேசுவுக்கே, அதற்குப் பிறகுதான் ஒருவருக்கொருவர் செலுத்தும் கடமை வருகிறது. பிரதானமான இலக்கு கிறிஸ்துவைப் பிரியப்படுத்துவதாக இருக்க வேண்டும். மற்றவர்களைப் பிரியப்படுத்துவது அவருக்குப் பிறகு இரண்டாம் பட்சமாகத்தான்.

1 பேதுரு 2:13-3:7ல் பேதுருவின் கீழ்ப்படிதல் பற்றிய விவாதத்தில், அதிகாரமுள்ள ராஜாக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் கீழ்ப்படியும்படி கிறிஸ்துவர்கள் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர் (2:13-16). இயேசுவின் பின்பற்றாளர்கள், தவறாக நடத்தப்பட்ட சூழ்நிலையிலும், அவரும் அதைப்போல சகித்துக் கொண்டதுபோல அதிகாரத்திற்கு கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டும் (2:17-25). கிறிஸ்தவ மனைவிகள் தங்கள் கணவர்களுக்கு, அவர்கள் அவிசுவாசிகளாக இருந்தாலும் கூட கீழ்ப்படிந்திருக்கும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளனர் (3:1-6). மனைவி புருஷனுக்குக் கீழ்ப்படிதல்

என்பது அரசாங்கத்துக்குக் கீழ்ப்படிதல் போலிருப்பதில்லை. மாறாக, மனைவி தன் கணவருக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது அவள் மேலுள்ள அவளுடைய அன்பினாலும், அவர்களுடைய உறவுமுறைகளினால் ஏற்படும் நெருக்கத்தினாலும் இருக்க வேண்டும்.

பல்வேறுபட்ட காட்சிகளில் பூரணப்பட்ட முன்மாதிரி இயேசுதான். அவர் பரலோகத்தின் பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிதலுள்ள குமாரனாயிருந்தார் (பிலிப்பியர் 2:8; எபிபெயர் 5:8; 10:9), ஆதலால் பிள்ளைகளுக்கு கீழ்ப்படிதலின் முன் மாதிரியாக இருக்கிறார். ஒரு இளம் வயதுள்ள வாலிபனாயிருந்தும் தமது பெற்றோருக்கு அவர் கீழ்ப்படிந்திருந்தார். இந்த விஷயத்தில், பெரிதான ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருந்தவர் குறைவான ஸ்தானத்தில் இருந்தவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார்; இது பிள்ளைகளுக்கு முன்பாக ஒரு முன்மாதிரியாகச் செயல்படக்கூடும். அதுபோலவே மனைவிகளும் வேலைக்காரரும் உயர்வான திறமைசாலிகளாக இருந்தபோதிலும் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களாயிருப்பதற்கு ஒரு முன் மாதிரிச் செயல். மரண வேதனைகளைத் தாம் சந்தித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், இயேசுவின் அக்கறையெல்லாம் அவருடைய தாயாரின் மீது இருந்தது. இந்தச் செயல் பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோர்களைக் கணப்படுத்துவதற்கும் புருஷர்கள் தங்கள் மனைவிகளை கவனித்துக் கொள்வதற்கும் இந்த அக்கறை ஒரு முன்மாதிரியாக கிரியை செய்கிறது. ஒரு எஜமானன் எப்படி தன் வேலைக்காரர்களுக்கு பணிவிடை செய்யக்கூடும் என்பதற்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக, இயேசு தமது சீஷர்களின் கால்களைக் கழுவினார், இயேசு “ஊழியம் கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ் செய்யும்படி வந்தார்” (மத்தேயு 20:28), அது வேலைக்காரர்களுக்கும் அதேபோல பெற்றோர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு முன்னுதாரணம்.

ஏனெனில் கொலோசெயர் 3:17ன் படி நடப்பிக்க வேண்டிய எல்லாவற்றையும் “கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே செய்ய வேண்டும்,” என்பதால் பவுல் இந்த பயன்பாட்டை கர்த்தரின் மீது சார்ந்த அடிப்படையாகக் கொண்டார். கொலோசெயர்களின் பதில்செயல் “கர்த்தருக்கு ஏற்கும்படியும்” (கொலோசெயர் 3:18) “கர்த்தருக்குப் பிரியமானதாயுமிருந்தது” (3:20). அவர்கள் கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிறவர்களாய் (3:22) மேலும் “கர்த்தருக்கென்று சேவை செய்கிறவர்களாய்” (3:24), அவர்களுக்கு பரலோகத்தில் ஒரு “எஜமான்” இருக்கிறாரென்று “அறிந்து” (kurios, “கர்த்தர்”) மனப் பூர்வமாய் செய்ய வேண்டியவர்களாயிருந்தனர் (4:1). அவர்கள் தங்களுக்கு வருகிற பலனோ தண்டனையோ “கர்த்தரிடத்திலிருந்து வருகிறது” என்று உணர வேண்டியவர்களாயிருந்தனர் (3:24, 25).

ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷருக்கு “எல்லாவற்றிலும்” கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் (எபேசியர் 5:24). அதற்கு முரணாக வேலைக்காரர்கள் தாழ்ந்திருக்க மாத்திரமல்ல மாறாக கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாயும் இருக்க வேண்டும் (கீத்து 2:9; 1 பேதுரு 2:18). “கீழ்ப்படிந்திருங்கள்” எனும் பதத்தின் பயன்பாடு மனைவிகள் (அடிமைபோன்ற) “கீழ்ப்படிதலைக்” குறிப்பதில்லை மாறாக தாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்ற வித்தியாசப்பட்ட முறையில் புருஷர்களுக்கும் மனைவிகளுக்கும் உள்ள கீழ்ப்படிதலைக் காட்டிலும் பிதாக்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையேயான உறவுமுறை அல்லது எஜமானர்களுக்கும் அடிமைகளுக்குமிடையேயான உறவுமுறையில் ஒரு வித்தியாசத்தைக்

குறிப்பிடுகிறது (காண்க 3:20ன் விவாதம்). மனைவிகள் தங்கள் புருஷர்களுக்கு கீழ்ப்படிதலுள்ள மரியாதையைச் செலுத்த வேண்டும், பிள்ளைகளும் வேலைக்காரர்களும் “எல்லாவற்றிலும்” மரியாதையுடன் கீழ்ப்படிய வேண்டும் (எபேசியர் 6:1, 5; கொலோசெயர் 3:20, 22).

மனைவிகள் மட்டுமே “கீழ்ப்படிதலுள்ளவர்களாக” அல்லது “தாழ்ந்து போகிறவர்களாக” (hypotassō) கோரப்படவில்லை. புதிய ஏற்பாட்டில் இந்தப் பதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள விதத்தைக் காண்போம்:

லூக்கா 2:51 - இயேசு தம்முடைய பெற்றோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தார்.

லூக்கா 10:17 - இயேசு தமது வல்லமையை ஊதி அனுப்பிவைத்த எழுபது பேருக்கும், பிசாசுகள் கீழ்ப்படிந்தன.

ரோமர் 10:3 - யூதர்கள் தேவ நீதிக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வில்லை.

ரோமர் 13:1, 5 - கிறிஸ்தவர்கள் அரசாங்கத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டும் (காண்க தீத்து 3:1; 1 பேதுரு 2:13).

1 கொரிந்தியர் 14:32 - தீர்க்கதரிசிகளின் ஆவிகள் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு அடங்கியிருந்தன.

1 கொரிந்தியர் 14:34 - ஸ்திரீகள் அமர்ந்திருக்க வேண்டும், வேதமும் அப்படியே சொல்லுகிறது.

1 கொரிந்தியர் 15:27 - சகலத்தையும் அவருடைய பாதத்துக்குக் கீழ்ப்படுத்தினார்.

எபேசியர் 5:21 - கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும்.

எபேசியர் 5:24 - சபை கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கிறது.

பிலிப்பியர் 3:21 - இயேசு எல்லாவற்றையும் தமக்குக் கீழ்ப்படுத்திக் கொண்டார்.

தீத்து 2:9 - வேலைக்காரர்கள் தங்கள் எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் (காண்க 1 பேதுரு 2:18).

எபிரேயர் 12:9 - கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும்.

1 பேதுரு 3:22 - தூதர்களும் அதிகாரங்களும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றன.

1 பேதுரு 5:5 - வாலிப கிறிஸ்தவர்கள் முதிர் வயதுள்ளவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

கிறிஸ்தவர்கள், தேவனுடைய பார்வையில் (கலாத்தியர் 3:28) ஆவிக்குரிய சமநிலை என்பது எல்லா மனித உறவுமுறைகளிலும் சமநிலையைக் கொடுக்கிறது என்று எண்ணக் கூடாது. ஒரு எஜமானன் தனது வேலைக்காரனுக்கோ, பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கோ, அல்லது புருஷன் தன் மனைவிக்கோ கீழ்ப்படிய கடமைப் பட்டவர்களல்ல. மாறாக, இயேசு அதற்கு அப்படியே மாறுபட்ட நிலையே சரியானதாகத் தீர்மானித்தார். அவரைப் பிரியப்படுத்த, அவர் குறிப்பிட்டுள்ள முறைப்படி அவரைக் கண்படுத்த வேண்டும்.

தனிப்பட்ட பண்புகளுக்கான அடித்தளத்தை 3:12-14ல் போட்ட பவுல், அடுத்ததாக கொலோசெயரின் அன்றாட வீட்டு உறவு முறைகளைச்

செயல்படுத்த ஏதுவான உபதேசத்தைப் பயன்படுத்துகிறார். இவைகள் “கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே செய்ய வேண்டியவைகள்” (3:17), அதாவது அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்ய வேண்டியவை.

பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் கோபம், மூர்க்கம், பொறாமை, வாயில் பிறக்கலாகாத தூஷணம், வம்பு வார்த்தைகள், மற்றும் பொய் ஆகியவை களிலிருந்து விலகியிருக்கும் போது குடும்ப அமைப்பு இரட்டிப்பாய் ஆசீர்வதிக்கப்படும் (3:8, 9). இந்த கெட்ட ஒழுக்கங்களில்லாமலிருப்பது மாத்திரமல்ல குறிப்பிட்ட சில நல்லொழுக்கங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் - அவை உருக்கமான இரக்கம், தயவு, மனத்தாழ்மை, சாந்தம், நீடிய பொறுமை மற்றும் அன்பு (3:12-14). இறுதி ஒழுக்கமான அன்பு, எதிர்மறைக் காரியங்களை குடும்பத்திலிருந்து தவிர்த்து, குடும்ப பந்தத்தை ஏற்படுத்தி, ஒற்றுமையோடும் பாசத்துடனும் கட்டியெழுப்பும் நேர்மறைக் காரியங்களை வலியுறுத்துகிறது.

மனைவிகள் புருஷர்களுக்கு (3:18)

¹⁸மனைவிகளே, கர்த்தருக்கேற்கும்படி, உங்கள் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்.

“மனைவிகளே, உங்கள் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்” (3:18)

ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷருக்கு “எந்தக் காரியத்திலேயும்” கீழ்ப்படிய வேண்டும் (எபேசியர் 5:24). பவுல் அவர்கள் (தங்கள்) புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று போதித்தார், நிகழ்கால கண்டித்ததுடன் குறிப்பிடப்பட்ட இச்சொல் ஒரு தொடர்ச்சியான கீழ்ப்படிதலை மனைவிகளால் அளிக்கப்படுவதை குறிப்பிடுகிறது (*hypotassethe*, என்பது *hypotassō* விலிருந்து வந்த சொல்). Robert G. Bratcher மற்றும் Eugene A. Nida *hypotassō* என்பதற்கு இந்த விளக்கத்தைக் கொடுத்தனர்:

இராணுவத்தில் கீழிருந்து மேல் வரை இருக்கிற முறைப்படி கீழ்நிலை வீரர்கள் மேல்நிலை உயர் அதிகாரிகளுக்கு இடையே இருக்கும் உறவுமுறையை விவரிக்கும் வார்த்தை (இது). அது மனைவியின் உறவுமுறை எபேசியர் 5:22, தீத்து 2:5, 1 பேதுரு 3:1 ஆகியவைகளில் பேசப்படும் வேலைக்காரன் எஜமானன், உறவுமுறை தீத்து 2:9, 1 பேதுரு 2:13, மாநில அதிகாரங்கள், ரோமர் 13:1 ஆகிய உறவுகளை குறிப்பிடுகிறது.²

3:18ல் பேசப்படும் கீழ்ப்படிதல் பாலுறவுக்கு கீழ்ப்படிவதை மட்டுமே இங்கே குறிப்பிடுவதாக நினைப்பதை தவிர்க்க வேண்டும். இதுவும் இவ்வசனத்தில் உட்படுத்திப் பேசப்பட்டிருந்தாலும், அது “கீழ்ப்படிதலை” விவரிப்பதில்லை, புருஷன் மனைவியிடையேயான பாலுறவுகுறித்து பவுல் வேறு இடத்தில் பேசினார் (1 கொரிந்தியர் 7:3-5).

திருமறை உதாரணங்களில் மனைவியானவள் சுய விருப்பத்துடன் ஆயத்தமாக தனது புருஷனின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று விளக்கப்படுத்துகிறது. 1 பேதுரு 3:5, 6ல் கிறிஸ்தவ ஸ்திரீகளுக்கு பேதுரு சாரானை உதாரணமாக கொடுத்தார். அவள்

ஆபிரகாமுக்கு கீழ்ப்படிந்திருந்தாள், அவருக்கு அவள் “கீழ்ப்படிந்து,” அவரை “ஆண்டவன்” என்று சொன்னாள். இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட “கீழ்ப்படிதல்,” *hupakouō*, என்பதிலிருந்து வந்த வார்த்தை, பிள்ளைகள் பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படிதலில் கட்டளையிட்டது போல ஸ்திரீகளுக்கு கட்டளையிடவில்லை. மேலும் எஜமானருக்கு வேலைக்காரர்கள் கீழ்ப்படிவது போல “கீழ்ப்படியும்படி” சொல்லப்படவில்லை.

வேறுசில வசனப்பகுதிகளைக் காண்போம். எபேசியர் 5:22-24 சொல்லுகிறது.

மனைவிகளே, கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதுபோல உங்கள் சொந்தப் புருஷருக்குங் கீழ்ப்படியுங்கள். கிறிஸ்து சபைக்குத் தலையாயிருக்கிறதுபோல, புருஷனும் மனைவிக்கும் தலையாயிருக்கிறான் ... ஆகையால் சபையானது கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிகிறது போல, மனைவிகளும் தங்கள் சொந்த புருஷர்களுக்கு எந்தக் காரியத்திலும் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும்.

தீத்து 2:4, 5 “தேவ வசனம் தூஷிக்கப்படாதபடிக்குப் பாலிய ஸ்திரீகள் தங்கள் சொந்த புருஷர்களுக்கு கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டுமென்று” சொல்லுகிறது. அதேபோல பேதுரு எழுதும்போது “அந்தப்படி, மனைவிகளே, உங்கள் சொந்த புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருங்கள் ... இப்படியே பூர்வத்தில் தேவனிடத்தில் நம்பிக்கையாயிருந்த பரிசுத்த ஸ்திரீகளும் தங்களுடைய புருஷர்களுக்கு கீழ்ப்படிந்து தங்களை அலங்கரித்தார்கள்” (1 பேதுரு 3:1, 5).

ஸ்திரீகளுக்கு மிகப்பெரிய சுதந்தரம் அளிக்கப்பட்டு தங்கள் புருஷர்களிடம் கணத்தையும் அன்பையும் பெற ஏதுவான நிலைக்கு இயேசு அவர்களை உயர்த்தினார். ஸ்திரீகளல்ல, புருஷர்களே, குடும்பங்களைக் கவனிக்கவும் பாராமரிக்கவும் கூடிய பாரமும் பொறுப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனர். கிறிஸ்தவ ஸ்திரீகள் தங்கள் மீது இப்படிப்பட்ட பாரங்கள் சுமத்தப்படவில்லை என்பதற்காக நன்றியுடையவர்களாயிருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் புருஷர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புக்களை எடுத்துக் கொண்டு குடும்பத்தின் தேவைகளை கண்காணிக்கவும் கவலைதரும் வேலைகளைச் செய்யும்படி தோளில் சுமந்து கொள்ளவும் முயற்சிக்கக் கூடாது. தங்களின் பராமரிப்பை தங்களுடைய புருஷர்கள் தங்களுக்குச் செய்வதைப் பாராட்டும் பொருட்டு, அவர்கள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கவும், பிடிவாதம் பண்ணாமலும், தலைக் கனமாய் நடந்து கொள்ளாமலும், முரட்டாட்டமில்லாமலும் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

“கர்த்தருக்கேற்கும்படி” (3:18)

கர்த்தருக்கேற்கும்படி எனும் சொற்றொடர் ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷர்களுக்கு கீழ்ப்படிகிற விஷயத்தில் நிதானித்து செயல்படும்படியும் கருத்தை முன்வைக்கிறது. அவர்களுடைய கீழ்ப்படிதல் கிறிஸ்தவ பெண்களுக்குத் தகுதியானவையாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் புருஷர்களின் வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப நடந்து கொள்ள வேண்டியவர்கள், ஆகிலும் இயேசுவின் விருப்பத்துக்கு விரோதமான வேண்டுகோள்களுக்கு ஏற்ப நடக்கக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட செயல் “ஏற்கும்படி” (*aneken*), இராது,

முறையாகவோ சரியானதாகவோ இருக்காது என்பது இதன் பொருள். பவுல் இந்த வார்த்தைக்கு எதிர் சொல்லை தகாதவைகள் என்று எபேசியர் 5:4ல் குறிப்பிட்டார் மற்றும் அதன் நேர்மறைச் சொல்லை பிலேமோனில் உள்ள நம்பிக்கையாகக் குறிப்பிட்டார் (பிலேமோன் 8, 9) தன்னால் கொடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோளை நிறைவேற்றும்படி அப்படிச் சொன்னார்.

“எந்தக் காரியத்திலும்” என்று பவுல் பயன்படுத்திய வார்த்தை எபேசியர் 5:24ல் “எல்லாவற்றிலும்” என்பது “கர்த்தருக்குள்” என்ற எல்லைக்குள் அளவிடப்பட்டது என்று பொருள். ஒரு புருஷன் தன் மனைவியை தேவனுடைய சித்தத்தை மீறும்படி கேட்டால், அவள் அவனுக்குப் பதிலாக தேவனுக்கே கீழ்ப்படிய வேண்டும் (நடபடிகள் 5:29). “கர்த்தருக்குள்” வாழுகிற வாழ்க்கைக்கு உட்பட்ட வேண்டுகோள்களை மட்டுமே அவள் நிறைவேற்றி கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

மனைவிகள் தங்கள் புருஷர்களுக்கு மனப்பூர்வமாய்க் கீழ்ப்படிகிற கடமையைச் செய்கிறார்கள். வெறுப்போடோ, பகைமையோடோ, அல்லது முறுமுறுப்புடனோ காட்டுகிற கீழ்ப்படிதல் “ஏற்கும்படியானதல்ல.” 3:8, 9ல் காணப்படுகிற தன் கணவனைச் சம்பந்தப்பட்ட எந்த ஒரு தீயொழுக்கமும் மனைவியால் களைந்து போடப்படவேண்டிய ஒன்று. மாறாக, 3:12-14ல் வரிசைபடுத்தப்பட்ட நல்லொழுக்கங்களை தனது செயல்கள் மூலமாக அவள் நடப்பித்து காட்ட வேண்டும். இயேசுவிடத்தில் அன்புகூர்ந்து அவருக்குச் சேவை செய்ய விரும்புகிறவர்களின் குணாதிசயங்கள் இவை, இப்படிப்பட்ட வழியில் வாழும் வாழ்க்கையில், அவள் கிறிஸ்து தமது பரலோகப் பிதாவுக்கு காட்டின கீழ்ப்படிதலின் வழியாகும் (பிலிப்பியர் 2:8; எபிரெயர் 5:8) கிறிஸ்தவ மனைவியின் அன்புக்குப் பொருத்தமான வேறு எந்த பதில் செயலும் ஏற்புடையதல்ல.

இந்த வசனப் பகுதியில் பவுல் ஒரு அவிசவாசமுள்ள புருஷனைக் கொண்டுள்ள மனைவியின் பொறுப்பைக்குறித்து பேசவில்லை. இவ்வித போதனைகளை மனைவிக்குக் கொடுக்கும் காரியங்கள் 1 கொரிந்தியர் 7:12-16 மற்றும் 1 பேதுரு 3:1-6ல் உட்படுத்தப்பட்டது. அவிசவாசமுள்ளவர்களின் மனைவிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டது, “... உங்கள் சொந்தப் புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருங்கள்; அப்பொழுது அவர்களில் யாராவது திருவசனத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களாயிருந்தால், பயபக்தியோடு கூடிய உங்கள் கற்புள்ள நடக்கையைப் பார்த்து, போதனையின்றி, மனைவிகளின் நடக்கையினாலேயே ஆதாயப்படுத்திக் கொள்ளப்படுவார்கள்” (1 பேதுரு 3:1, 2).

புருஷர்கள் மனைவிகளுக்கு (3:19)

¹⁹புருஷர்களே, உங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூருங்கள், அவர்கள்மேல் கசந்து கொள்ளாதிருங்கள்.

“புருஷர்களே, உங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூருங்கள், அவர்கள்மேல் கசந்து கொள்ளாதிருங்கள்” (3:19)

இரக்கமும் அன்பும் உள்ளவனாயும் கொடுமைக்காரனாயுமிராது கணவனைக் கொண்டிருந்தால் மனைவியின் கீழ்ப்படியும் கடமை மிகவும்

எளிதாக்கப்படுகிறது. புருஷர்கள் தங்கள் மனைவிகளிடத்தில் காட்டும் செயல்கள் அன்பினால் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். அன்பு (agapa) நிகழ்கால கண்டிப்புச் சொல்) புருஷன் தன் மனைவியிடத்தில் கொண்டுள்ள உறவுமுறையை ஆளும் ஆதாரமாயிருக்க வேண்டும். அவன் அவள் மேல் கசந்து கொள்ளக்கூடாது. கசந்து கொள்ளுதல் எனும் வினைச்சொல் (pikrainō) புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் வேறு இடம் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் மட்டுமே (8:11; 10:9, 10).

திருமணத்துக்கு முன்பு இருந்த அதே அன்பு திருமணத்துக்குப் பிறகும் தொடரவேண்டும். திருமண நிகழ்ச்சிகள் புருஷனுக்கும் மனைவிக்குமிடையேயான அன்பின் உறவுமுறைக்கு முடிவைக் கொண்டு வருவதில்லை, இந்தச் சொற்றொடரை மாற்றுச்சொல்லில், “புருஷர்களே, உங்கள் பெண்களை நேசியுங்கள்” எனலாம். கிரேக்க வார்த்தையில் கணவர்கள் என்பதற்கு, andres எனும் வார்த்தை “ஆண்கள்” என்றோ “புருஷர்கள்” என்றோ குறிப்பிடலாம்; மனைவிகளை என்பது, gunaikēs எனும் பதம் “ஸ்திரீகளையோ” அல்லது “மனைவிகளையோ” குறிப்பிடலாம். இந்த வார்த்தைகள் எப்படி மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை சந்தர்ப்பப்பொருள் தான் நிச்சயிக்கிறது. இந்த வசனப்பகுதி புருஷர்கள் தங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூரவேண்டும் என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறது.

இங்கும் எபேசியர் 5:25லும் பவுல், புருஷன் - மனைவி உறவுமுறையைக் கட்டுப்படுத்தும் வலிமை “அன்புக்கு” மட்டுமே புருஷனுடைய பகுதியில் உணர்வுப்பூர்வமாக உண்டு என்று எழுதினார். மனைவிகள் தங்கள் புருஷர்களில் அன்புகூர வேண்டுமென்று (agapaō) புதிய ஏற்பாட்டில் நமக்கு எந்த இடத்திலும் கூறப்படவில்லை. தீத்து 2:4ல் முதிர் வயதுள்ள ஸ்திரீகள் பாலிய ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷர்களிடத்தில் “அன்பு”கூரும்படி போதிக்க காட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. அது ஒரு தொகுப்புச் சொல்லான philandres, இது phileo (“அன்பு”) விவிருந்து வந்த சொல் மற்றும் anēr (“புருஷன்”).

அன்பு ஒருவரை எப்படி செயல்படவைக்கிறது என்ற மிக மேன்மையான விளக்கத்தை 1 கொரிந்தியர் 13:4-8ல் பவுல் எழுதினார். தனது முஷ்டியின் விரைப்புத்தன்மையையும், பிடிவாதக் குணமும், ஆதிக்க மனப்பான்மையும் உடையோராயிருக்கிற புருஷர்கள் தங்களுடைய அன்பை தங்களுடைய மனைவிகளிடத்தில் காட்ட ஏதுவாக இந்த வசனப்பகுதியை அடிக்கடி வாசித்து அதன்படி செய்ய வேண்டும்.

ஒரு கணவன் எரிச்சலுடையவனாகவோ அல்லது “கசப்புணர்வு” உடையவனாகவோ தன் மனைவியினிடத்தில் நடந்து கொள்ளும்போது, அவன் தன் சக்தியை பிரயோகித்து தன் கோபத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடியவனாக இருக்கலாம். பேதுரு எழுதியபோது புருஷர்கள் தங்களுடைய மனைவிகளை பெலவீனப்பாண்டமாக கருதி விவேகத்தோடு நடந்து கொள்ளும்படி புத்தி சொன்னார் (1 பேதுரு 3:7).

அன்பாயும் தயவாயும் நடந்து தீமையை சரிகட்டாமல் (ரோமர் 12:17), இருக்கிற ஒரு புருஷன் சமாதானமும் ஒற்றுமையும் மிக்க ஒரு உறவுமுறையை தன்மனைவியினிடத்தில் ஏற்படுத்திக் கொள்வான். அவன் தன் மனைவியின் இருதயத்தைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். இருவரும் தங்கள் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டு நெருக்கமான பிணைப்பைத்

தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அன்பினால் கிட்டிச் சேர்ந்து தயவிலும் (கனிவிலும்) நல்எண்ணத்தோடும் நெருங்கியிருக்க வேண்டும். 3:8, 9ல் சொல்லப்படுகிற பாவங்களை தவிர்த்தல் மற்றும் 3:12-14ல் சொல்லப்படுகிற தகுதிகளை வளர்த்துக் கொள்ளுதல் புருஷனுக்கும் அதே போல மனைவிக்கும் பொருந்துபவை.

புருஷன் தன் மனைவியை ஆதிக்கஞ் செலுத்தவும் அவளைத் தனக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கச் செய்யவும் ஊக்கப்படுத்தப்படுவதில்லை. மாறாக, அவன் அவளை அன்புகூரும்படி சொல்லப்படுகிறான். ஒரு திருமண பந்தம் இருக்க வேண்டிய முறைப்படி இருக்க வேண்டுமானால் புருஷன், தன் மனைவியினிடத்தில் அன்பு நிறைந்த ஒரு தலைவனாக, தன்னைத்தானே அவளுக்காக ஒப்புக்கொடுக்கக் கூடியவனாக, இயேசு தம்மைத்தாமே சபைக்காக ஒப்புக்கொடுத்து போல ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் (எபேசியர் 5:25). ஒரு “பொருளாகப்” பார்க்கப்படும் மனைவி உயர்த்தப்பட்டு ஒரு அலங்காரமான தோழியாக மாற புருஷன் தனது சிறப்பான காரியங்களைக் கொடுக்கவும் தனது பெரிதான கனத்தைச் செலுத்தவும் வேண்டும்.

ஒரு மனைவியானவள் தனது புருஷனுடைய பாலுணர்வு ஆவலுக்காக மாத்திரமே என்று உத்தேசித்திருப்பாரானால் பவுல் கிரேக்க வினைச்சொல்லாகிய *erō* என்பதை (பாலுணர்வு காதுலுக்குரிய ஒரு வார்த்தையைப்) பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும். மாறாக அவர் *agapō*, எனும், தியாகமும் சுயத்தை அர்ப்பணிப்பதுமாகிய அன்பை எழுதினார். புருஷன் தன் மனைவியின் நலத்தைத் தன்னுடைய நலனைக் காட்டிலும் பெரிதாகக் கருத வேண்டுமென்று அது சுட்டிக் காட்டுகிறது.

பிள்ளைகள் பெற்றோருக்கு (3:20)

²⁰பிள்ளைகளே, உங்களைப் பெற்றோருக்கு எல்லாக் காரியத்திலேயும் கீழ்ப்படியுங்கள்; இது கர்த்தருக்குப் பிரியமானது.

“பிள்ளைகளே, உங்களைப் பெற்றோருக்கு எல்லாக் காரியத்திலேயும் கீழ்ப்படியுங்கள்” (3:20)

பிள்ளைகளே, (*tekna*) இதன் பொருள் “சந்ததி” அல்லது “வாரிசு.” இது குறிப்பாக “குழந்தைகள்,” “சிசுக்கள்,” “இளம் சிறார்,” அல்லது “குமாரர்கள்” என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லுவதில்லை. இந்த வார்த்தையில் வயதோ அல்லது பாலினமோ வெளிப்படுத்துவதில்லை. தெளிவாக, பவுல் வீட்டில் இருக்கிற எந்த வயதுக் குழந்தைகளையும் குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

Peter T. O'Brien, தேவனுடைய கட்டளைகளைப் பற்றி முக்கியமான கைக் கொள்ளுதலைக் குறித்த விளக்கத்தைப் பவுல் பயன்படுத்தியதாக கவனித்திருக்கிறார்: ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உபதேசங்களைக் காட்டிலும் பிள்ளைகளுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளைகள் பலமானவை. ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உபதேசங்களைக் காட்டிலும் பிள்ளைகளுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளைகள் பலமானவை. ஸ்திரீகள் “மனமுவந்து தங்களின் கீழ்ப்படிதலைக்” காட்டும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்,

அதே வேளையில் “முழுமையான கீழ்ப்படிதல்” பிள்ளைகளிடத்திலிருந்தும் வேலைக்காரர்களிடத்திலிருந்தும் கோரப்படுகிறது.³

பிள்ளைகள் [தங்கள்] பெற்றோர்களுக்கு [goneis] எல்லாவற்றிலும் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் என்று பவுல் சொன்னார். பிள்ளைகளுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளை அளவற்றது என்றோ அல்லது வரையறுக்கப்படாதவை யென்றோ நினைத்து விடக்கூடாது. “எல்லாவற்றிலும்” என்பது “எல்லாக்காரியங்களிலும்” சரியானவைகளில் என்று மட்டுமே பொருள்படும். தேவ பயமற்ற பெற்றோரின் கோரிக்கைக்கும் நாட்டுச் சட்டம் என்ன சொல்லுகிறது என்பதற்கும் முரண்பாடு தோன்றும் போது, பிள்ளைகள் அரசு சட்டங்களுக்கு மட்டுமே கீழ்ப்படிய வேண்டும் (ரோமர் 13:1-5; 1 பேதுரு 2:13). அரசாங்கத்துக்குச் செய்வதைக் காட்டிலும் மேலான கடமையொன்றுண்டு: அது தேவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கடமை (நட்படிகள் 4:19; 5:29).

பிள்ளைகள் பெற்றோரில் யாருடைய கோரிக்கையை எடுத்துக் கொள்வது அல்லது தெரிவு செய்து கீழ்ப்படிவது என்று முடிவு செய்யக்கூடாது. மாறாக, பிள்ளைகள் தங்கள் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தியோ விருப்பப்படியோ வழி நடத்தப்படாமல் தங்கள் பெற்றோரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதே நேரத்தில், கிறிஸ்தவப் பெற்றோர்களைப் பொறுத்த மட்டில் தங்கள் பிள்ளைகளிடத்தில் வைக்கும் கோரிக்கை தங்கள் சுய தேவைகளுக்கு அடுத்தவைகளாயிராமலும் தங்கள் பிள்ளைகளின் ஒட்டுமொத்த நலனில் அக்கரையிலாமலும் முடிவெடுப்பதல்ல தங்கள் பொறுப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டே கோரிக்கை வைக்க வேண்டும்.

கொடுக்கப்பட்ட சட்டப்படி, கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளைகள் நீடித்த ஆயுசு நாட்களை அநுபவிப்பார்கள், ஏனெனில் தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதிக்கிறார். மேலும் ஏனெனில் கொதுவாகவே, அவர்கள் ஆரோக்கியமான எண்ணங்களையும் வாழ்வு நெறியையும் கொண்டிருக்கின்றனர். “பிள்ளைகளே, உங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள், இது நியாயம், உனக்கு நன்மை உண்டாயிருப்பதற்கும் உன் தகப்பனையும் தாயையும் கனம் பண்ணுவாயாக என்பதே (வாக்குத்தத்தமுள்ள முதலாங்கற்பனையாயிருக்கிறது)” என்று பவுல் எழுதினார் (எபேசியர் 6:1-3). இளம் பிராயத்திலேயே தங்கள் பெற்றோரைக் கனம் பண்ண கற்றுக் கொண்ட பிள்ளைகளுக்கு மிக அபூர்வமாகவே காவலில் வைக்கப்படுவதோ அல்லது சிறையில் அடைக்கப்படுவதோ நிகழும். பெற்றோர்கள் கணப்படுத்தப் படாத இடத்தில் சமுதாயத்துக்கோ அல்லது அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கோ கனம் கிடைக்காது. குடும்பத்திலே ஏற்படும் மரியாதைக் குறைவு ஒரு கெட்டுப் போன சமுதாயத்தையே உருவாக்கும். பவுல் பெற்றோர்களுக்கு கீழ்ப்படியாமையை பிறபாவங்களோடு உள்ளடக்கினார் (ரோமர் 1:28-32; 2 தீமோத்தேயு 3:2-5).

மோசேயின் பிரமாணத்தின் கீழ், பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோர்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி எதிர்பார்க்கப்பட்டனர் (யாத்திராகமம் 20:12; லேவியராகமம் 19:3). தங்கள் பெற்றோரை சபிக்கிற (நிந்திக்கிற) பிள்ளைகளை கொலை செய்ய வேண்டியதிருந்தது (யாத்திராகமம் 21:17; லேவியராகமம் 20:9; உபாகமம் 21:18-21). இயேசு இந்தச் சட்டத்தை மேற்கோள் காட்டி வேதபாரகர்களாலும் பரிசேயர்களாலும் கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டதற்குப் பதிலளிக்கும்படி இதை

முன்வைத்தார் (மத்தேயு 15:4).

பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய அவசியமில்லாத ஒரு வயதோ அல்லது ஒரு சூழ்நிலையோ இருக்கிறதா? திருமறை இந்தக் கேள்விக்கு எங்கும் பதில் கொண்டிருப்பதில்லை. “பிள்ளைகள்” என்பது தங்கள் வளரும் பிராயத்தில் தங்கள் பெற்றோரின் வீட்டில் இருக்கும் வருஷங்களைக் குறித்து தான் பேசுகிறது, அவர்கள் பெரியவர்களாகி தங்களுடைய பராமரிப்பைத் தாங்களே செய்து கொள்ளும் பிராயத்தை உடையவர்களைப் பற்றி என்ன? பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோர்களுடன் வாழ்ந்து பொருளாதார ரீதியாக ஆதரவு அளிக்கப்படும் காலம் வரை அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். தங்களுக்கென்று சுயமான குடும்பங்கள் வீடுகள் என்று உருவாகும் காலங்தொட்டு, இனியும் அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை. வயது எதுவாயிருப்பினும் சூழ்நிலை எதுவாயிருப்பினும், பிள்ளைகள் எப்போதும் தங்கள் பெற்றோரைக் கணப்படுத்த வேண்டும்.

“இது கர்த்தருக்குப் பிரியமானது” (3:20)

பிள்ளைகள் பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும் ஏனெனில் அது கர்த்தருக்குப் பிரியமானது (*en kuriō*, இதன் நேரடிப் பொருள் “கர்த்தருக்குள்”). பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிவது கர்த்தருக்குப் பிரியத்தை ஏற்படுத்தும் செயல். தேவனைப் பிரியப்படுத்துவது என்பதுவே, பிள்ளைகளின் நிறைவான இலக்காக இருக்க வேண்டும். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய முயற்சிக்கும் பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவர்களைப் பிரியப்படுத்தும்படி வகை தேடுவார்கள், தேவபக்தியுள்ள பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிபவர்கள் தேவனையும் பிரியப்படுத்துவார்கள்.

பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு (3:21)

²¹பிதாக்களே, உங்கள் பிள்ளைகள் திடனற்றுப் போகாதபடி, அவர்களுக்குக் கோபமூட்டாதிருங்கள்.

“பிதாக்கள், உங்கள் பிள்ளைகள் திடனற்றுப் போகாதபடி, அவர்களுக்குக் கோபமூட்டாதிருங்கள்” (3:21)

Pateres, எனும் வார்த்தை இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், இதன் வழக்கமான பொருள் பிதாக்களே, எனவே பவுல் இங்கே தாய்மார்களைத் தவிர்த்து பேசுகிறாரா, அல்லது பெற்றோர் இருவரையும் குறித்து எபிரேயர் 11:23ல் குறிப்பிடப்படுகிறபடி பேசுகிறாரா? இங்கே அவர் புருஷர்களின் கடமைகளைக் குறித்துப் பேசுவதால், இங்கே சொல்லப்படும் போதனை அநேகமாக தகப்பனுக்கு மட்டுமே இருக்கலாம். பிள்ளைகளைப் பயிற்றுவிக்கிற விஷயத்தில், பெற்றோர் இருவரையுமே உட்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதனால் தான் பவுல் வசனம் 20ல் பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று பவுல் எழுதினார்.

பிள்ளைகள் கீழ்ப்படிய வேண்டியவர்களாயிருக்கும்போது, தகப்பன் தன் பிள்ளைகள் திடனற்றுப் போகாமலாக்கு அவர்களை மிகவும் கடினமாக

நடத்துவதும் அல்லது புரிந்து கொள்ளாதவிலி குறைவுள்ளவர்களாயிருப்பதும் கூடாது. கிரேக்க மொழியில், திடீரென்றுப் போதல் என்பது ஒரே வார்த்தையில் (erethizō) என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது, இவ்வார்த்தை கோபமுட்ட, தூண்டிவிட, வருத்தப்படுத்த அல்லது வன்மங்காட்ட காரணமாயிருத்தல் என்றும் அர்த்தப்படும். பவுல் இந்த வார்த்தையை இன்னும் ஒரே ஒருமுறை மட்டும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார், அதுவும் மற்றவர்களை ஊக்கமளிக்கும் வகையில் நேர்மறைப் பொருளில் பயன்படுத்தி பேசுகிறார் (2 கொரிந்தியர் 9:2, “தூண்டுதல்”). கொலோசெயர் 3:21ல் பெற்றோர் இருவரையும் குறித்து அவர் பேசாவிட்டாலும், தாய்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை கோபமுட்ட உரிமை பெற்றவர்கள் எனும் பொருளில் சொல்ல வில்லை.

தகப்பன்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை கடினமான வார்த்தை பயன்படுத்தி கட்டளையிடுவதும், ஒவ்வொரு சின்ன தப்பையும் (கண்டிப்புடன்) திருத்தி முற்படுவதும், கண்டிப்புடன் கோரிக்கைகளை வைப்பதும், அல்லது கடினமாகத் தண்டிப்பதுமாக செயல்பட்டால் அவர்கள் பிள்ளைகளை கோபமுட்டுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கோபதாபங்களை ஒழுங்குபடுத்தி தங்கள் கண்டிப்புகளை மாற்றி அன்போடும் தயவோடும் நடத்த வேண்டும். தகப்பன்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை எப்பொழுதும் குறை கூறுபவராகவோ, கூறும் சொல்லக் கூடியவராகவோ, அவர்களை கோபப்படுத்த கூடியவராகவோ, தொடர்ந்து புகார் சொல்லக் கூடியவராகவோ, பிள்ளைகளின் கோபத்தைத் தூண்டக் கூடியவராகவோ இருக்கக் கூடாது, பிள்ளைகளைத் தாழ்ச்சியடையச் செய்து, மற்றவர்களுக்கு சமமாக அவர்களை நடத்தாமல், அல்லது அவர்களைப் புரிந்து கொள்ள தவறுவது மிகப்பெரிய சோர்வை ஏற்படுத்தும்.

கடந்த காலங்களில் தங்கள் பிள்ளைகளை பயிற்றுவிக்கும் பொறுப்பை, தகப்பன்மார்களிடம் கொடுத்து தேவன் அவர்களைப் பொறுப்பாளியாக்கினார். ஆபிரகாம் கர்த்தருடைய வழியைத் தான் காத்துக் கொண்ட பிறகு தனது பிள்ளைகளுக்கு பயிற்சி அளிப்பார் என்பதால் தேவன் தம் விசேஷ தேசத்துக்கு ஆபிரகாமைத் தகப்பனாகத் தெரிந்து கொண்டார் (ஆதியாகமம் 18:19). தன் பிள்ளைகள் கெட்டுப்போனதற்கு ஏலியே பொறுப்பு என்று தேவன் குறிப்பிட்டிருந்தார் (1 சாமுவேல் 2:27-29; 3:13, 14). பவுல் பிதாக்களுக்கு போதித்து தங்கள் பிள்ளைகளை “கர்த்தருக்கேற்ற சிட்சையிலும் போதனையிலும்” வளர்க்கும்படி சொன்னார் (எபேசியர் 6:4).

பிள்ளைகள் வாழ வேண்டிய வகையைத் தீர்மானிக்கத் தக்கதாக பயிற்றுவிக்க வேண்டியது முக்கியமானது. தவறுகளை சுட்டிக் காட்டுகிற ஒரு எதிர்மறை அணுகுமுறை அவசியம் தான், ஆனால் அதுமட்டும் கூட பிள்ளைகளை ஊக்கமிழக்கச் செய்யும். அவர்கள் சரியான வாழ்விற்கு நேர்மறை உபதேசத்தில் ஒரு நல்ல உதாரணத்துடன் வழி நடத்தப்பட வேண்டும், ஒரு நல்ல தகப்பன் தனது பிள்ளைகளின் நற்செயல்களை ஏற்று அதிலே தனது திருப்தியைக் காட்டி அவர்களை ஊக்குவிப்பான்.

பெற்றோர்கள் பிள்ளையின் குணாதிசயத்தை விருத்தி செய்ய விலைமதிப்புள்ள அறிவுரைகள் நீதிமொழிகளில் காணப்படுகிறது. (காண்க 13:24; 19:18; 22:6, 15; 23:13, 14; 29:15, 17.)

பிள்ளைகளை மிகவும் கடினமாக நடத்துவதும் அல்லது புரிந்து

கொள்ளுதலில் பெற்றோர் குறைவுள்ளவர்களாக காட்டுவதும் ஊக்கமிழக்கச் செய்யும் அல்லது திடீனற்றுப் போகச் செய்யும். கிரேக்க மொழியில் “திடீனற்றுப் போதல்” என்பது (athumeō என்ற) ஒரே வார்த்தை, அது புதிய ஏற்பாட்டில் இங்கு மட்டுமே காணப்படுகிறது. அது நம்பிக்கை குலைந்துபோதல் உற்சாகமிழத்தல் அல்லது வாட்டமடைதல் என்றும் மொழிபெயர்க்கப்படலாம், மிருதுவான ஒரு குழந்தையின் இருதயம் மிக எளிதாக உடைந்து போகக்கூடும், அதன் விளைவாக பிள்ளை தாழ்வு மனப்பான்மையுள்ளதாகிவிடும்.

பிள்ளைகள் குறும்பு செய்யாதபடி அவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதில் அக்கறை கொண்டிருப்பது மட்டும் பெற்றோரின் பிரயாசமாயிருந்து விடக்கூடாது. தவறானவைகளை தவிர்க்க மிக அதிகமான வலியுறுத்தல் கூட பிள்ளைகளிடத்தில் எதிர்கிரியை செய்யத் தூண்டிவிடக்கூடும். பெற்றோரின் முறையான இலக்கு தங்கள் பிள்ளைகளை கிறிஸ்துவைப் போன்ற நடக்கையை கொண்டிருக்க ஏதுவாகப் பயிற்றுவிப்பதுதான், இதில் நேர்மறை ஒழுக்கங்களைத் தரித்துக் கொள்ளவும் எதிர்மறைக் காரியங்களைக் களைந்து போடும் செயலையும் உட்படுத்தியுள்ளது. பிள்ளைகள் பின்பற்ற ஏதுவான நாயகர்களும் முன்மாதிரிகளும் தேவைப்படுகின்றனர், தவறான நடத்தைகளைப் பற்றிக் கொள்ள தொடர்ந்து ஏதுவாக்கும் கண்டனத்துக்குரிய நபர்களல்ல. பிள்ளையானவன் “நடக்க வேண்டிய முறைப்படி” நடத்துவது (நீதிமொழிகள் 22:6) என்பது அவன் நடக்கக்கூடாத வழியைப் பற்றி அவனைப் பயிற்றுவிப்பதைக் காட்டிலும் மேலான காரியங்களை உட்படுத்தியது. தவறான வழியில் பிள்ளைகள் போகாதபடி எச்சரிப்பதைக் காட்டிலும் பிள்ளைகளை சரியான வழியில் செல்லும்படி சுட்டிக்காட்டுவது அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றது.

ரோம உலகில், ஒரு பிள்ளையின் வாழ்வுக்கும் சாவுக்குமுரிய வல்லமையை தகப்பன் பெற்றிருந்தான். எல்லா ஜனங்களின் ஜீவனுக்காக, இயேசு ஒவ்வொரு நபருடைய வாழ்வையும் உயர்த்தினார், பிள்ளைகளையும் கூட, அவர்களின் உணர்வினிமித்தமும் அவர்களுடைய நலனுக்காகவும் அன்புடன் கூடிய அக்கறையை அவர்கள் மீது காட்டினார். மத்தேயு 7:12ன் உபதேசம் எல்லாருக்கும் பொருந்தக் கூடியது, அது பெரியவர்களானாலும் பிள்ளைகளானாலும் யாவருக்கும் பொருந்துவது. பிள்ளைகள் தங்களை நடத்தும்படி விரும்புகிறபடியே பெற்றோர் பிள்ளைகளை நடத்த வேண்டும். கொலோசெயர் 3:8, 9, 12-14ல் பவுல் வரிசைப்படுத்தியுள்ள எல்லா தீய ஒழுக்கங்களையும் களைந்து போட்டு எல்லா நல்லொழுக்கங்களையும் பிதாக்கள் தரித்துக் கொள்வார்களானால் அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை அன்பின் இரக்கத்துடன் நடத்துவார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் யாரோ ஒருவருக்குக் கீழ்ப்படிதல் வேண்டும். புருஷர்கள், மனைவிகள், பிள்ளைகள் ஆகிய எல்லாருமே அரசுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியவர்கள், அதே போல தங்களுடைய மேலதிகாரிகள் மற்றும் தேவனுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டியவர்கள், பிள்ளைகளும் கூட பெற்றோர்களுக்குத் தங்களைக் கீழ்ப்படுத்த வேண்டியவர்கள், வேலைக்காரர்கள் தங்கள் எஜமானர்களுக்கும், பெற்றோர்களுக்கும், அரசுக்கும் மற்றும் தேவனுக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டும். அர்ப்பணிப்பும்

(தாழ்த்துவதும்) கீழ்ப்படிதலும் எல்லா உறவுமுறைகளிலும் கோரப்படுகிற ஒன்று; இந்த பதில்செயல் கடமைகளெல்லாம் தாழ்ச்சியையோ அல்லது குறைவான திறமையையோ கொண்டு வருவதில்லை.

வேலைக்காரர்களிடமிருந்து எஜமானர்களுக்கு (3:22-25)

²²வேலைக்காரரே, சரீரத்தின்படி உங்கள் எஜமான்களாயிருக்கிறவர்களுக்கு எல்லாக் காரியத்திலேயும் கீழ்ப்படிந்து, நீங்கள் மனுஷருக்கு பிரியமாயிருக்க விரும்புகிறவர்களாகப் பார்வைக்கு ஊழியஞ் செய்யாமல், தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவர்களாகக் கபடமில்லாத இருதயத்தோடே ஊழியஞ் செய்யுங்கள். ²³நீங்கள் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவைச் சேவிக்கிறதினாலே, சுதந்தரமாகிய பலனைக் கர்த்தராலே பெறுவீர்களென்று அறிந்து, ²⁴எதைச் செய்தாலும், அதை மனுஷர்களுக்கென்று செய்யாமல், கர்த்தருக்கென்று மனப்பூர்வமாய்ச் செய்யுங்கள். ²⁵அநியாயஞ் செய்கிறவன் தான் செய்த அநியாயத்துக்கேற்ற பலனை அடைவான்; பட்சபாதமே இல்லை.

“வேலைக்காரரே, சரீரத்தின்படி உங்கள் எஜமான்களாயிருக்கிறவர்களுக்கு எல்லாக் காரியத்திலேயும் கீழ்ப்படியுங்கள்” (3:22)

வேலைக்காரருக்கு, (அடிமைகள், slaves NASB) ஆஸ்தி என்பதாக எந்த உரிமைகளும் இல்லை, அவர்கள் தங்கள் முதலாளிகளின் எண்ணக்கோளாறுகளுக்கும் கோரிக்கைகளுக்கும் ஏற்ப ஊழியஞ் செய்ய வேண்டியவர்களாயிருந்தனர். சில எஜமானர்கள் அடக்குமுறையை கையாளுபவர்களாயிருந்தனர், அதே வேளையில் மற்றவர்கள் வேலைக்காரர்களை மரியாதையுடன் நடத்தினர். அவன்தன் எஜமானனால் எப்படிப்பட்டமுறையில் நடத்தப்பட்டாலும், கிறிஸ்தவனாயிருக்கும் வேலைக்காரன் தன் எஜமானனுக்கு எல்லாவற்றிலும் கீழ்ப்படிந்திருக்க (*hupakouō*) வேண்டுமென்று போதிக்கப்படுகிறான்.

பவுல் மனைவிகள், புருஷர்கள், பிள்ளைகள், பிதாக்கள், அல்லது எஜமானர் ஆகியோருக்கு கொடுத்ததைக் காட்டிலும் விசாலமான போதனையை வேலைக்காரர்களுக்குக் கொடுத்தார். அவருடைய முக்கியமான போதனையின் நோக்கம் கிறிஸ்தவ வேலைக்காரர்களுக்கு இயேசுவோடு உள்ள உறவுமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. வேலைக்காரர்களுக்கு போதிக்கும்படி, அவர் அவர்களுக்கு மரியாதை கொடுத்து அவர்களை சபையின் கடைமைமிருந்த அங்கத்தினர்களாக எண்ணினார். அவர் பின்பற்ற ஏதுவான வழிகளை மட்டும் கொடுக்கவில்லை, மாறாக அவர்கள் “கீழ்ப்படியு” வேண்டிய அவசியத்திற்கான காரணத்தையும் விளக்கப்படுத்தினார். வேலைக்காரர்களின் பொறுப்புக்களைக் குறித்து மற்ற நிருபங்களில் அவர் எழுதியிருக்கிறார் (காண்க எபேசியர் 6:5-8; 1 தீமோத்தேயு 6:1, 2). அநீதியானவர் மற்றும் நல்ல எஜமானர் ஆகிய இருவருக்குமே உண்மையான வேலைக்காரர்கள் தங்கள் ஊழியத்தைச் செய்யும்படி பேதுரு எழுதினார் (1 பேதுரு 2:18-20).

பூமியிலே எஜமானனாயிருக்கிறவர்கள் (*tois kata sarka kuriois*)

என்பதன் நேரடிப் பொருள் “மாம்சக் கர்த்தாக்களின் - விருப்பப்படி” என்பதாகும். இந்த சொற்றொடர் இயேசுவுக்கு முரணானது, அவர் கிறிஸ்தவர்களின் பரலோக ஆவிக்குரிய, கர்த்தரும் எஜமானருமாயிருக்கிறார். “எஜமானன்” என்னும் பதம் அடிக்கடி இயேசுவைக் குறிப்பிடும்படி “கர்த்தர்” என்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்தவ எஜமானருடன் ஒரு கிறிஸ்தவ வேலைக்காரன் கொண்டுள்ள உறவுமுறை உலகப் பிரகாரமான உறவுமுறையைக் காட்டிலும் மேலானது, ஏனெனில் அவன் வேலைக்காரன் மாத்திரமல்ல மாறாக அவன் கிறிஸ்துவுக்குள் சகோதரரும் கூட.

வேலைக்காரன் எல்லாவற்றிலும் கீழ்ப்படிதலுள்ளவனாயிருக்க வேண்டும். இந்த சொற்றொடரை புரிந்து கொண்டிருக்கிற கூட்டத்திற்குட்பட்டவர்கள் எனும் பொருளில் - தேவனுடைய பார்வையிலிருக்கிற சகல சரியானவைகளையும் செய்யும்படி, இது குறிப்பிடுகிறது.

முதலாம் நூற்றாண்டு சமுதாயத்தில் அடிமைத்தனம் எல்லாராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது; அவர் கொரிந்தியர்களுக்கு எழுதும் போது ஒரு அடிமையானவன் சுயாதீனனாகக் கூடுமானால் அதை நலமென்று அனுசரித்துக் கொள்ளும்படிச் சொன்னார் (1 கொரிந்தியர் 7:21). எப்படியிருப்பினும், அவர் அடிமைகளையும் எஜமானர்களையும் சமுதாய புரட்சி அடிப்படையில் அடிமைத்தனத்துக்கு முடிவை உண்டு பண்ணுதலில் ஈடுபடும்படி அவர் கட்டளையிடவில்லை. மாறாக, அவர்கள் தங்கள் உறவுமுறையில் புரட்சி ஏற்படுத்த ஏதுவான உபதேசங்களைக் கொடுத்தார். பவுல் பிலேமோனுக்கு எழுதிய ஒரு நிருபத்தில் ஒனேசிமுவை அவன் இனியும் அடிமையாக நடத்தாமல், ஒரு கிறிஸ்தவ சகோதரனாக நடத்தும்படி பரிந்துரைத்தார் (பிலேமோன் 16).

அடிமைத்தனத்தைக் குறித்த இயேசுவின் போதனைகள் சபையிலே சமத்துவத்தையும் உலகத்திலே பெரும்பாலான பகுதிகளில் அடிமைத்தனத்திற்கு ஒரு முடிவையும் கொண்டு வந்தது. அவரது அன்பைக் குறித்த உபதேசம் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் அடிமைகளிடத்தில் நல்லமுறையில் நடந்து கொள்ள ஊக்கப்படுத்தியது, அவர்களைத் தங்களுடைய அயலார்களாக நடத்தவும் அவர்களைக் குறித்த அக்கறையேயில்லாமலிருந்த தன்மையை விடுத்து அக்கறை காட்ட வழிகாட்டியது (ரோமர் 13:8-10). தான் எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்களோ அதையே மற்றவர்களுக்கும் செய்ய சொல்லும் கருத்து (மத்தேயு 7:12) அடிமைத்தன ஒழிப்புக்கு பெரும் பங்காற்றியுள்ளது.

இன்றுள்ள பெரும்பாலான சமுதாயங்களில் அடிமைத்தனத்தைக் குறித்த விவாதத்திற்கு அவசியமற்றதாகத் தோன்றலாம், அடிமை - எஜமானன் என்னும் உறவுமுறைதான் உண்மையில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமான தலைப்பாக இருக்கிறது - அது கிறிஸ்துவுடன் நமக்குள்ள உறவுமுறைக்கு ஒரு பொருத்தமான விளக்கமாகும் (காண்க 4:1; 1 கொரிந்தியர் 7:22). பவுல் தன்னையும் சக கிறிஸ்தவனையும் ஒரு “ஊழியக்காரன்” (ஒப்பந்த - அடிமை) என்று குறிப்பிட்டார் (ரோமர் 1:1; கொலோசெயர் 1:7; 4:7). கிறிஸ்துவுக்கு அடிமைகளாக, அல்லது வேலைக்காரர்களாக, நாம் பவுல் கொடுத்த அடிமை-எஜமானன் உறவுமுறையைக் குறித்து அதிகமாக கற்றுக் கொள்ளலாம்.

“நீங்கள் மனுஷருக்குப் பிரியமாயிருக்க விரும்புகிறவர்களாகப் பார்வைக்கு ஊழியஞ் செய்யாமல்” (3:22)

பார்வைக்கு ஊழியஞ்செய்தல் (*ophthalmoudulia*) என்பது கிரேக்கில் ஒரே வார்த்தையாக இருக்கிறது. இந்தப் பதத்தின் நேரடிப் பொருள் (வெளிப்படையாக மனுஷருடைய) “பார்வைக்காக ஊழியஞ் செய்தல்,” என்பது எபேசியர் 6:6லும் காணப்படுகிறது, கவனிக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கும் போது மாத்திரம் ஒரு வேலைக்காரன் வேலையை உண்மையாக செய்வது அல்ல, அதன் மூலம் தன்னைக் கண்காணிக்கும் ஆளோட்டிகளைப் பிரியப்படுத்தக் கூடும், பிறகு கண்காணிப் பவனின் பார்வை இல்லாதபோது தனது கடமைகளை புறக்கணிக்கலாம். தனது ஊழியத்தின் சரியான உள்நோக்கம் இயேசுவைப் பிரியப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பணியும் அவருடைய பார்வையில் நடக்கிறது, ஆதலால் அவரே நித்தியத்திற்கான பலனை அளிப்பார். ஒரு நல்ல வேலைக்காரன் கடின உழைப்பிற்காக உலகப்பிரகாரமாக லாபமான பிரதிபலனைப் பெறக்கூடும், ஆனால் இன்னும் அதிகமான முக்கியத்துவம் வாழ்ந்த பரலோகத்திற்கான ஆசீர்வாதங்களையும் சம்பாதிப்பது முக்கியமானதாக இருந்தது. கிறிஸ்தவ வேலைக்காரன் முதலாவது கிறிஸ்துவுக்குரியவனாயிருக்கிறான் (1 கொரிந்தியர் 7:22) பிறகுதான் அவன் பூமிக்குரிய எஜமானனுக்குரியவனாகிறான்.

மனுஷரை பிரியப்படுத்துதல் எனும் வார்த்தை (*anthrōpareskoi*) புதிய ஏற்பாட்டில் இன்னும் ஒரு இடத்தில் காணப்படுகிறது (எபேசியர் 6:6). அதிலே “மனுஷருக்கு பிரியமாயிருக்க விரும்புகிறவர்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பவுல், இந்த வார்த்தையை அப்படியே பயன்படுத்தாவிட்டாலும், தனது பிரசங்கத்தைக் குறித்து, இந்தக் கருத்தை உட்படுத்தி எழுதியிருக்கிறார், ஜனங்களைப் பிரியப்படுத்தும்படி தனது செய்தியை அவர் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை (கலாத்தியர் 1:10; 1 தெசலோனிக்கேயர் 2:4), ஆனால் தனது வாழ்க்கையின் முறையால் அவர்களைக் கலக்கமுற் செய்யவில்லை (1 கொரிந்தியர் 10:33).

ஒரு வேலைக்காரன் தான் கண்காணிக்கப்படும்போது மாத்திரம் தன் எஜமானனுக்கு ஊழியம் செய்கிறவனாயும் அல்லது தான் முற்றிலும் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு கீழ்ப்படியச் செய்யப் பட்டதற்காகவும் மாத்திரம் ஊழியம் செய்கிறவனாயிருக்கக் கூடாது. தனது எஜமானனோ அல்லது வேறுயாராகிலுமோ தன்னைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அல்லாமல் அவனது ஊழியம் இருதயப் பூர்வமாய்த் தோன்றிய ஒரு நேர்மையான செயலாக இருக்க வேண்டும்.

“இல்லை” (*me*) என்பதுடன் “ஆனால்” (*alla*) என்பது கிரேக்க மொழி மரபு, அது மொழி அமைப்பின் முன் பகுதியை விடுத்து அடுத்த பகுதியை வலியுறுத்துகிறது. அதை B ஐப் போல A இல்லை என்று புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியது. பவுல் அடிமைகள் தங்கள் எஜமானர்களை கண்டுகொள்ள வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறதில்லை; மாறாக, அவர்கள் இயேசுவைப் பிரியப்படுத்துவதே அவர்களின் முதலாவது கடமை என அவர் சொன்னார். இதனால்தான் NASB ன் கடைசி வெளியீட்டில் “மனுஷர்களை மட்டுமே” “பிரியப்படுத்துகிறவர்களாய் இராமல்” என்ற பொருளில் மொழிபெயர்த்துள்ளது. கிரேக்க மொழியில் “மட்டுமே” என்ற பதம் இல்லை,

கிரேக்க மொழி மரபுப்படி இப்படி அது பொருள்படுகிறது.⁴

சாதாரணமாக ஒரு கட்டளைக்குக் கீழ்ப்பட்டு மனுஷரைப் பிரியப்படுத்துவதற்காக ஊழியஞ் செய்ய முயற்சிப்பது முற்றிலும் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய செயல்களல்ல. பவுல் சொல்லும் போது ஊழியம் என்பது தேவனுக்கு அதிகமாய் பயப்படுவதிலிருந்து வரவேண்டுமே யொழிய மனுஷர்களைப் பிரியப்படுத்தும் ஆவியிலிருந்து வரவேண்டிய ஒன்றல்ல, என்றார்.

“தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவர்களாகக் கபடமில்லாத இருதயத்தோடே ஊழியஞ் செய்யுங்கள்” (3:22)

அடிமைகள் தங்கள் எஜமானர்களுக்குக் காட்ட வேண்டிய கனம் கிறிஸ்துவின் கர்த்தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. (அன்று) அடிமைகள் இருவகை கர்த்தாக்களைக் (எஜமானர்களைக்) கொண்டிருந்தனர், பூமிக்குரிய கர்த்தாக்கள் (*kurioi*, “எஜமானர்கள்”) மற்றும் பரலோகத்துக்குரிய கர்த்தர் (*kurios*). இரண்டு பதங்களும் ஒரே கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வந்தவை, ஆனால் ஒன்று ஒருமை மற்றொன்று பன்மை. அவர்கள் தங்கள் கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்தும் பொருட்டு - அதாவது, தேவனைப் பிரியப்படுத்தும் பொருட்டு - அடிமைகள் தங்கள் இருதயங்களிலிருந்து உண்மையான ஊழியத்தைச் செய்ய வேண்டியவர்களாயிருந்தனர். மனுஷருடைய இருதயமே ஒருவனுடைய உள்ளான ஜீவனின் மையப்பகுதி, அதில் சிந்தனைகளும், உணர்ச்சிகளும் விருப்பு வெறுப்புகளும் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. **கபடமில்லாத** (உண்மையான) இருதயத்தோடே (*haplotēs*) என்ற வார்த்தை பிற இடங்களில் இதே பொருளில் காணப்படுகிறது (2 கொரிந்தியர் 1:12; எபேசியர் 6:5). 2 கொரிந்தியர் 11:3ல், கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து இந்தப் பதம் “உண்மை” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, பிற வசனப்பகுதிகளில் இதே வார்த்தை “சுதந்திரமாக” (சயாதீனமாக) என்ற பொருளில் பேசுகிறது (ரோமர் 12:8; 2 கொரிந்தியர் 8:2; 9:11, 13).

கிரேக்க அல்லது ரோம அடிமையானவன் பிளவுபடாத தொடர் உருவக மரபில் ஒருமை நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டியவன். அவன் தன் எஜமானனின் சொத்து. அவன் தனக்கென்று ஒரு அடிமையிருந்தால் அவன் எப்படிப்பட்ட ஊழியத்தைக் தனக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பானோ அதே ஊழியத்தை இவன் தன் எஜமானனுக்குச் செய்யவேண்டும்.

பயத்துடன் என்ற பதத்திற்கான கிரேக்க வார்த்தை, *phoboumenoi*, தேவனிடத்தில் காட்டும் பயத்தை குறிக்கும்போது அது “மதிப்புக்குரிய பயம்” என விளக்கமளிக்கப்படலாம், நடுங்கச் செய்யும் பயத்தையோ பயமுறுத்தலையோ குறிப்பதில்லை; இந்த வார்த்தை அமைப்பு பேதுருவால் அடிமைகள் தங்கள் எஜமானர்களுக்கு செய்யும் ஊழியத்திலும் மனைவிகள் தங்கள் புருஷர்களுக்கு ஆற்றும் பணியிலும் போதிக்கப்பட்டது (அல்லது “மரியாதை” செலுத்துதல்; காண்க 1 பேதுரு 2:18; 3:2). பூமிக்குரிய எஜமானன் மரியாதை காட்டப்பட வேண்டியவராயிருந்தார். அதற்கு மேலாக, கர்த்தர் கனப்படுத்தப்பட வேண்டும், ஏனெனில் அவரே கடைசியும் பெரிதுமான

பிரதிபலனைக் கொடுக்கவல்லவர்.

ஆகிலும் கிறிஸ்தவ அடிமை ... எல்லா செயல் தூண்டுதல்களுக்கும் மேலான உண்மையுள்ளவனும் மனச்சாட்சிக்கு கட்டுப்பட்டவனாயும் தனது கடமைகளை நிறைவேற்றுவவன்; அவன் மற்றெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்கிறான், மேலும் அவன் முந்தியும் முதலாவதாகவும் செயல்பட்டு அதினாலே தேவனைப் பிரியப்படுத்துகிறான். அவனது செயலாக்கம் பூமிக்குரிய ஜெமானனுக்கு பயப்படுவதல்ல, ஆனால் “கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்குச்” செலுத்தும் தெய்வீகப் பயத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டிருப்பவன், இது கிறிஸ்தவனாயிருக்கும் வேலைக்காரர்கள் ஆர்வமுடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் வேலைசெய்து கடினகுணமுள்ள ஜெமானர்களுக்கும் அவர்கள் மனச்சாட்சிக்குக் கட்டுப்படாதவர்களாயினும் நன்றியதல் இல்லாதவர்களாயினும் கூட அப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் எவ்வித நன்றியறிதலையும் எதிர்பாராமல் கிறிஸ்துவிடமிருந்து மட்டுமே எதிர்பார்த்து ஊழியம் செய்யும்படிச் செய்கிறது.⁵

தேவனைப் “பயத்துடன்” தொழுது கொள்ளுங்கள் என்பது அன்பு பயத்தைப் போக்குகிறது என்ற போதனையுடன் முரண்பட்டதல்ல. யோவான் “அன்பு” பயத்தை புறம்பே தள்ளும் என்று குறிப்பிடவில்லை, ஆனால் “பூரண அன்பு” பயத்தைப் புறம்பே தள்ளும் என்று சொன்னார் (1 யோவான் 4:18), “பூரண அன்பையுடைய” நபர் பூரணக் கீழ்ப்படிதலையும் கொண்டிருப்பார், ஏனெனில் செயலாக்கம் கொடுக்கும் சக்தியாக அன்பு விளங்குவதால் அது கீழ்ப்படிதலுக்கான ஊக்கத்தை அளிக்கிறது (யோவான் 14:15, 21, 23; 1 யோவான் 5:3). [தேவனுடைய] “வசனத்தைக் கைக் கொள்ளுகிற” மனுஷனால் அன்பு “பூரணமாக்கப்படுகிறது” (1 யோவான் 2:5). நாம் சிலவேளைகளில் பாவம் செய்கிறவர்களாயிருக்கிறோம் (1 யோவான் 1:8, 10); ஆகையால், நாம் பூரண அன்பை உடையவர்களல்ல, இதினால் தான் நாம் பயப்படுகிறோம். சரியான விதமான பயம் கிறிஸ்தவர்கள் பாவம் செய்யாமலிருக்கவும், தேவனுக்கு கீழ்ப்படிதலில்லாமையிலிருந்தும் நம்மை பாதுகாக்கிறது (எபிரெயர் 10:27, 31).

“நீங்கள் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவை சேவிக்கிறதினாலே” (3:23)

நீங்கள் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை சேவிக்கிறதினாலே என்று பவுல் எழுதியபோது, அவர் பன்மை வினைச் சொல்லைப் (*douleuete*) பயன்படுத்தினார். அவர் வேலைக்காரர்களுக்கு எழுதினார், வேலைக்காரர்கள் கவனமான சேவையைப் புரியும்படி சொல்லக் காரணம் பூமிக்குரிய ஜெமானர்களைப்பிரியப்படுத்துவது மட்டுமல்ல, ஆனால் மிகப்பெரிய கர்த்தரை, கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவைப் பிரியப்படுத்த வேண்டும். தாம் மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்தது போல ஊழியஞ் செய்கிறவன் எல்லாரிலும் பெரியவனாயிருப்பான் என்று இயேசு போதித்தார் (மத்தேயு 20:25-28). அவர் நியாயாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் போது, மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்தவர்களாகிய வலது பக்கத்தில் நிற்பவர்கள் நித்திய ஜீவனைப்

பெற்றுக் கொள்வார்கள், இப்படியாக அவர்கள் அவருக்கு ஊழியஞ் செய்தவர்களாவார்கள் (மத்தேயு 25:31-40). பூமிக்குரிய எஜமானர்களுக்கு நன்கு ஊழியஞ் செய்யும் வேலைக்காரர்கள் இயேசுவுக்கே ஊழியஞ் செய்தவர்களாவார்கள்.

பவுல் இந்த உபதேசங்களை வேலைக்காரர்களுக்கு எழுதின போது, யாரோ ஒருவருக்கு பணிவிடை செய்ய ஒப்புக் கொண்டு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற யாராயிருந்தாலும் அவர்களுக்காகவும் சேர்த்து எழுதினார் என்று ஒரு விசாலமான பயன்பாட்டுடன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு வேலைக்காரன் தன்னை வேலைக்கு அமர்த்தியவனுக்கு மனச்சாட்சியுடன் பணிபுரிய வேண்டும், அது அவன் கர்த்தருக்கு பணிவிடை செய்வதற்கு ஒப்பாக செயல்பட வேண்டும். அவன் தான் பெறும் ஒரு நாளைய கூலிக்கு ஒப்பாக ஒரு நாளைக்குரிய நல்ல வேலையைச் செய்ய வேண்டும். இயேசுவின் வாக்கியம் இங்கே பொருத்தமானதாயிருக்கிறது: “ஆதலால் மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச் செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்” (மத்தேயு 7:12). தேவ பக்தியுள்ள வேலைக்காரனின் இலக்கு, முதலாவதாக, இயேசுவைப் பிரியப்படுத்துவது; இரண்டாவதாக, தன்னை வேலைக்கு அமர்த்தியவரை பிரியப்படுத்துவது; மூன்றாவதாக, உழைப்பைக் கொடுப்பது. அதினால் அவன் தனிப்பட்ட ரீதியில் தனது வேலையில் திருப்தி பட்டுக் கொள்வான் (கலாத்தியர் 6:4).

“சுதந்தரமாகிய பலனைக் கர்த்தராலே பெறுவீர்களென்று அறிந்து” (3:23)

தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்வது போல் வேலைக்காரர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியவர்களாயிருக்கக் காரணம் அவனுக்குக் கிடைக்கும் பிரதிபலன் எந்த உலகப் பிரகாரமான தனது எஜமானனும் கொடுக்கிறதைக் காட்டிலும் பெரிய பிரதிபலனை பரலோகப்பலனாக அவன் பெற்றுக் கொள்வான். உண்மையுள்ள ஒரு கிறிஸ்தவ வேலைக்காரன் கர்த்தரால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட சுதந்தரத்தைப் பெறுகிற உறுதியைக் கொண்டிருக்கிறான்.

“சுதந்தரம்” (klēronomia) என்பது ஏதோ சம்பாதித்த ஒன்றல்ல மாறாக சுதந்தரித்துக் கொண்ட பிரதிபலனாக இருந்தது. சில பிரதிபலன்கள் சம்பாதிக்கக் கூடியவைகளாயிருந்த போதிலும், கொடுக்கப்படும் மற்றவைகள், கொடுப்பவரின் தயாளகுணத்தை சார்ந்திருக்கிறது. பெரும்பாலான அடிமைகளுக்கு பூமிக்குரிய சுதந்தரத்தைப் பெறுவோமென்கிற நம்பிக்கையில்லை, ஏனெனில் சுதந்தரமானது சுயாதீனர்களுக்கு மட்டுமே வைக்கப்பட்டுள்ளது; ஆனால் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவ வேலைக்காரர்களுக்கு பரலோகப்பிரதிபலனைப் பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சமத்துவத்தினால் கிறிஸ்தவ வேலைக்காரர்கள், மற்ற கிறிஸ்தவர்களைப் போலவே அதே சுதந்தரத்தைப் பெறுவார்கள் என்று முன்னெதிர் நோக்கலாம். அவர்கள் “ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களின் சுதந்தரத்தில் பங்குடையவர்கள்” (கொலோசெயர் 1:12).

இயேசு சில திராட்சத் தோட்டக்காரர்கள் தங்கள் எஜமானனின் குமாரன் சுதந்தரவாளியாய் வராதபடிக்கு அவனைக் கொண்டு போட்ட உவமையைச் சொன்னார் (மத்தேயு 21:33-40; மாற்கு 12:1-11). கிறிஸ்தவனுக்குரிய சுதந்தரம் இப்படிப் பெறப்பட மாட்டாது. அது சம்பாதிக்கப்படவும் முடியாது.

பரலோகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள நித்திய ஜீவன் இராட்சிப்பைப் போலவே, ஒரு வரமாக கொடுக்கப்படுகிறது (நடபடிகள் 20:32; எபேசியர் 2:8, 9). மேலும், அது நித்தியமானதும் முடிவற்றதுமான சுதந்தரம் (எபிரெயர் 9:15), அது தேவனுடைய குமாரர்களாக (ரோமர் 8:17; கலாத்தியர் 4:7), மறுபடியும் பிறந்தவர்களுக்கு (யோவான் 3:1; பேதுரு 1:3, 4) வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவர் விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெறுவதன் மூலம் தேவனுடைய பிள்ளையாகிறார், அதின் விளைவாக வாக்குத்தத்தத்தின்படி அவரை சுதந்தரவாளியாக்குகிறது (கலாத்தியர் 3:26, 27, 29).

வழக்கமாக ஒரு எஜமானனின் பிள்ளைகளுக்கு சுதந்தரம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. வழக்கத்துக்கு மாறாக இருப்பினும் ஒரு எஜமானன் தனது வேலைக்காரனுக்கு ஒரு சுதந்தர வீதத்தைக் கொடுக்க சாத்தியமுண்டு, பூமிக்குரிய ஆஸ்தியாகிய சுதந்தரம் பற்றிய வாக்குத்தத்தம் ஒரு அடிமைக்கு அவன் இன்னும் விழிப்புடன் ஊழியம் செய்ய ஏதுவாக்க கொடுக்கப்படுவதுண்டு. கிறிஸ்தவ வேலைக்காரனுக்கு அதைக் காட்டிலும் ஊக்கமான பெரிய சுதந்தரம் உண்டு, ஏனெனில் பூமிக்குரிய எஜமானன் கொடுக்கக் கூடிய பூமிக்குரிய வெகுமதியைக் காட்டிலும் விலைமதிப்பில்லாத சுதந்தரத்தைப் பெறப் போகிற நம்பிக்கை அவனுக்கு இருக்கிறது, வேலைக்காரன், ஒரு தேவனுடைய குமாரனாக, கிறிஸ்துவின் சுயாதீனனாக இருந்தான் (1 கொரிந்தியர் 7:22), ஏனெனில் கிறிஸ்துவுக்குள் அடிமைக்கும் எஜமானனுக்குமிடையே இருக்கிற வேறுபாடு மறைந்து போகிறது. கிறிஸ்தவ வேலைக்காரன் தேவனுடைய சுதந்தரனாயிருக்கிறான் (கலாத்தியர் 3:26-29; 4:7). பரலோகத்துக்குரிய சுதந்தரத்துடன் தேவனோடு நித்தியத்துக்கும் வாழுகிற நம்பிக்கையும் அவனுக்கு உண்டாயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் பரலோகம்தான் ஒரே நம்பிக்கை (கொலோசெயர் 1:5; எபேசியர் 4:4; 1 பேதுரு 1:3, 4).

பிதாவின்லிட்டுந்ருது வரும் சுதந்தரம் பூமிக்குரிய இடமல்ல. மாமிசப் பிரகாரமான வானமும் பூமியும் ஒழிந்து போகும் என்று இயேசு போதித்தார் (மத்தேயு 24:35). பேதுரு அவைகள் எரிந்து போகும் என்று எழுதினார் (2 பேதுரு 3:10), நியாயத்தீர்ப்புக் காட்சியைக் குறித்து எழுதிய யோவான் வானமும் பூமியும் அகன்று போயின என்று எழுதினார் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 20:11; 21:1).

சுதந்தரமானது ஒரு பிரதிபலனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது, எனவே அது சம்பாதித்துக் கொண்டதல்ல. இந்தக் காரணத்தால், இராட்சிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு நபரும் ஒரே விதமான பிரதிபலனை அடைவார்கள். பரலோகம் சம்பாதிக்கப்படத் தக்கதாகவோ, பெறும் தகுதி அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டாலோ தனிப்பட்ட திறமை அடிப்படையில் பெற்றதாகவோ கருதப்பட்டால், அது உண்மையல்ல (எபேசியர் 2:8, 9), அப்படியிருக்குமானால் பிரதிபலனில் பல படிகள் கொண்டிருப்பதாக எதிர்பார்க்கலாம். தன்னால் இயன்ற வரை ஒரு நபர் இயேசுவுக்கென்று எல்லாம் செய்த பிறகும் கூட அவர் தகுதியற்றவராகவோ அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரன் என்றே கருத வேண்டும் (லூக்கா 17:7-10). இயேசு கிறிஸ்துவின் திறன் தகுதி அடிப்படையில் மட்டுமே யாரும் இராட்சிக்கப்படக் கூடும். தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் ஊழியஞ்செய்வோரும் தங்களது கடைசி காலத்தில் ஊழியஞ்செய்வோரும்

ஒரே வித பிரதிபலனையே அடைவார்கள் (மத்தேயு 20:1-16). பரலோகத்தில் எல்லாருமே ஒரே வித ஸ்தானத்தையும் சமமான இடத்தையும் பெறுவார்கள்.

“எதைச் செய்தாலும், அதை மனுஷர்களுக்கென்று செய்யாமல், கர்த்தருக்கென்றே மனப்பூர்வமாய்ச் செய்யுங்கள்” (3:24)

வேலைக்காரன் தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்வதுபோல பணியாற்ற வேண்டியவன். மனப்பூர்வமாய் (*ek psuchēs*, என்பதன் நேரடிப் பொருள், “ஆத்மார்த்தமாக”) எனும் பதம் கொலோசெயரில் இங்கு மட்டுமே காணப்படுகிறது. வேலைக்காரர்கள் உண்மையோடுளே தங்கள் எஜமானர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியவர்கள் ஏனெனில் தேவனுக்கு அவன் செலுத்த வேண்டிய கனத்தினிமித்தமும் ஊழியஞ்செய்ய வேண்டும் என்ற உள்ளான விருப்பத்தாலும் தான். இது அவர்களுடைய தனிப்பட்ட மதிப்பை அதிகப்படுத்தும், ஆனால் அது இயேசுவின் நாமத்தையும் மகிமைப்படுத்தி கிறிஸ்தவத்திற்கும் நன்மதிப்பைக் கொண்டுவரும். தேவனைப் பிரியப்படுத்தும்படி ஊழியஞ்செய்வோர், அநேகமாக, தங்கள் எஜமானர்களை அதே போல பிரியப்படுத்துவார்கள். ஒப்புக்கொடுத்த சேவையாக இருந்தாலும் கூட, உலகப்பிரகாரமான எஜமானனிடமிருந்து கண்டனத்தைப் பெற்றாலும், பரலோகத்திலுள்ள எஜமானன் இன்னமும் மகிழ்ந்து பரலோகத்திற்குரிய சுதந்தரத்தால் அந்த உண்மையுள்ள ஊழியக்காரனுக்கு பலனளிப்பார் (1 பேதுரு 1:3, 4).

ஒரு வேலைக்காரன் தனது எஜமானனுக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டியவனாயிருந்த போதிலும், அவன் பூமிக்குரிய எஜமானைப் பிரியப்படுத்துவதைக் காட்டிலும், இயேசுவைப் பிரியப்படுத்த வேண்டியவனாக இருந்தது. கிறிஸ்தவனான பின்பு, ஒரு வேலைக்காரன் ஒரு புதியதும் வித்தியாசமுமான தோற்றத்தில் ஊழியஞ்செய்யவேண்டியதிருந்தது. கூடுமானால் அவன் விடுதலையடைய வேண்டியதிருந்தது; இல்லையெனில், அவன் அழைக்கப்பட்ட சமுதாய ஸ்தானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதிருந்தது (1 கொரிந்தியர் 7:20, 21). ஒருவர் வேலைக்காரனாயிருக்கிற பரியந்தம், தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்வதுபோல அவர் தன்னுடைய எஜமானனுக்கு மனப்பூர்வமாய் ஊழியஞ்செய்ய வேண்டும், அவன் தனது ஊழியத்தில் மேன்மையை நாட வேண்டும், மற்றும் தன்னால் இயன்ற சிறப்பான திறமையை வெளிப்படுத்த வேண்டும். தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்கையில், வித்தியாசப்பட்ட ரீதியில் ஊழியஞ்செய்வது, மற்ற வேலைக்காரர்களிடமிருந்து அவனைத் தனித்துக் காட்டக்கூடும், ஏனெனில் மற்ற ஊழியர்கள் அவனைப் போல் ஊழியஞ்செய்யாமலிருக்கலாம். இப்படிச் செய்வதால் அவன் தன்னுடைய எஜமானனிடத்தில் தயவுடன் கூடிய ஏற்பைப் பெற்றுக் கொள்வான். அதே போல சமூக அந்தஸ்த்தைப் பெற்று மற்றவர்களுக்கு முன்பாக முன்மாதிரியாகவும் திகழுவான்.

கிறிஸ்தவனல்லாத வேலைக்காரர்கள் தங்கள் எஜமானர்களை பிரியப்படுத்தத்தக்க வகையில் பணிபுரிந்திருக்கலாம், ஆகிலும் அவர்கள் இயேசுவைப் பிரியப்படுத்தும் வகையில் ஊழியஞ்செய்ய வில்லை. கிறிஸ்தவ வேலைக்காரன், இயேசுவைப் பிரியப்படுத்தத்தக்க வகையில் ஊழியஞ்செய்து, தனது எஜமானனையும் பிரியப்படுத்துவான், தனது ஊழியத்தில் காட்டும்

வைராக்கியம் அது அந்த எஜமானன் கிறிஸ்தவனாயினும் அல்லது கிறிஸ்தவனல்லாதவனாயினும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

“அநியாயஞ் செய்கிறவன் தான் செய்த அநியாயத்துக்கேற்ற பலனை அடைவான்” (3:25)

வேலைக்காரனோ - அல்லது எஜமானன் உட்பட வேறுயாராகியுமோ - அநியாயஞ் செய்கிறவன் தான் அநியாயத்தினினைத்தம் அவன் அதின் பலனை அடைவான். பவுல் இங்கே வேலைக்காரர்களை மட்டுமே குறிப்பிட்டிருந்தால், அவர் “அநியாயஞ் செய்கிற நீங்கள் (பன்மையில்) என்று எழுதி” “நீங்கள்” (“வேலைக்காரர்கள்”) என்று முந்தைய வசனங்களுடன் ஒத்துப் போகத் தக்கதாக எழுதியிருப்பார். மாறாக, அவர் **அநியாயஞ் செய்கிறவன்** என்று குறிப்பிடுகிறார், அதன் பொருள் “எந்த நபராகவும் - அடிமை, எஜமானன், அல்லது வேறு யாராகிலும் - அநியாயஞ் செய்கிறவன் எவனோ தனது செயலுக்குத்தக்க பலனை அடைவான்” என்பதே.

அடுத்த உடனடி வசனப் பகுதியில், எஜமானர்களுக்கு கீழ்ப்படியாமை அல்லது மரியாதை செயலுத்தாமையின் மூலம் வேலைக்காரர்கள் அநியாயஞ் செய்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள், ஆகிலும் (அநியாயஞ்செய்) “கிறவன்” என்று பவுல் குறிப்பிடுவதால், பவுல் ஒரு பரந்த பயன்பாட்டை உட்படுத்தியிருக்கிறார், அதில் அநியாயஞ் செய்கிற எவரும் உட்படுவர். இயேசு அப்போஸ்தலர்களுக்குப் போதிப்பதில் இதே மாதிரிதான் செய்தார். அவர் அப்போஸ்தலருடன் இருக்கையில், கர்த்தருடைய பந்தியை நிலைப்படுத்தினார்.⁶ இந்த அமைப்பில், அவர் அப்போஸ்தலர்களிடம் நேரடியாகப் பேசும் போது, அவர் “நீங்கள்” என்று குறிப்பிட்டார் (யோவான் 14:19, 20); ஆனால் அவர், “அவன்” என்று சொன்னபோது (யோவான் 14:21). அவர் பொதுவாக யாரையும் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். இதே போல யோவான் 14:16ல் முழுவுதும் இதைத் தான் அவர் செய்தார்.

பவுல் “அநியாயஞ் செய்தல்” குறித்தும் தமது நிருபத்தில் பிலேமோனில் பேசினார் (வசனம் 18). இதில் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு முரணான எந்த செயலையும் உட்படுத்தும். ஜனங்கள் செய்கிற ஒவ்வொரு முறையற்ற செயலுக்கும் இயேசு நியாயந்தீர்ப்பார் (2 கொரிந்தியர் 5:10) பட்சபாதமில்லாமல் அப்படிச் செய்வார் (ரோமர் 2:6-11). பழிவாங்குதல் (செய்கைக்குத் தக்க தண்டனை அளித்தல்) என்பது தேவனுடைய நித்தியக் கொள்கையாக இருந்துள்ளது. இஸ்ரவேலருடன் அவர் தம் செயலில், “... விரோதமான எந்த செய்கைக்கும் கீழ்ப்படியாமைக்கும் நீதியான தண்டனை ... பெற்றார்கள்” (எபிரெயர் 2:2; காண்க உபாகமம் 10:17). “... மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான்” (கலாத்தியர் 6:7).

நமது உண்மையும் நேர்மையுமான சேவைக்கு இரண்டு காரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன: தமக்கு ஊழியஞ்செய்கிறவர்களுக்கு இயேசு பரலோக சுதந்தரத்தைக் கொடுப்பார், மற்றும் அநியாயஞ் செய்கிறவர்களை அவர் தண்டிப்பார். அவருக்குக் கீழ்ப்படிதல் அதன் பலனைக்கொண்டு வரும் (எபிரெயர் 5:8, 9), ஆகிலும் அவருடைய சித்தம் மீறப்படுமானால் தண்டிக்கப்பட்டாக வேண்டும் (2 தெசலோனிக்கேயர் 1:6-9).

“பட்சபாதமே இல்லை” (3:25)

தேவன் யாருக்கும் தாட்சண்யம் காட்டுவதில்லை. பட்சபாதமின்றி அவர் நியாயத்தீர்ப்பு செய்வார் (நுட்படிகள் 10:34; ரோமர் 2:6, 11; 1 பேதுரு 1:17). அடிமைகளுக்குக் கொடுத்த இதே எச்சரிப்பை பவுல் எஜமானர்களுக்கும் கொடுத்தார் (எபேசியர் 6:9). ஒவ்வொருவரும் எந்தப் பிரமாணத்தின் கீழ் வாழ்ந்தார்களோ அதே அளவீட்டின்படி நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள், இஸ்ரவேலர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு பிரமாணத்தின் கீழ் இருந்தார்கள் எனவே அந்தப் பிரமாணத்தின்படி நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள் (ரோமர் 2:12). நியாயப்பிரமாணத்துக்குட்பட்டிராத புறஜாதிகள் மனச்சாட்சியின்படி நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள் (ரோமர் 2:14, 15). இயேசு மரணத்தால் பிரதிஷ்டைப் பண்ணப்பட்ட, புதிய உடன்படிக்கையின் கீழிருப்பவர்கள் (எபிரெயர் 9:15-17), இயேசுவின் போதனைகளால் நியாயந்தீர்க்கப்படுவார்கள் (யோவான் 12:48). ஒவ்வொருவரும் அவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அளவீட்டின்படியே நியாயந்தீர்க்கப்படுவதால், எந்த ஒருவருமே விசேஷித்த பரிசீலனையை எதிர்பார்க்க இயலாது, அல்லது மற்ற எல்லாரையும் விட கிருபை கூட்டி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது, தாங்கள் விசேஷமாக கவனிக்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பவர்கள் தங்களுக்கு அந்த தகுதி உண்டென்று நம்புவார்களானால் அவர்கள் கிருபையின் ஆவியை நிந்திக்கிறார்கள் (எபிரெயர் 10:29).

நியாயத்தீர்ப்பின் நாளிலே, ஒரு மனிதனுடைய மதிப்போ அல்லது அவனுடைய சமுதாய அந்தஸ்தோ அளவீடாக எடுத்துக் கொள்ளப் படமாட்டாது. தோற்றம், ஆஸ்திகள், திறமைகள், பணம், மற்றும் வேறே தனிப்பட்ட அநுகூலங்கள் எந்த ஒருவருக்கும் தனிக்கவனம் செலுத்தப் பட்டு தயவு காட்டி தீர்ப்பளிக்க தேவனை சம்மதிக்கச் செய்ய மாட்டாது. அடிமைகள், எஜமானர்கள், மற்றெல்லா ஜனங்களும் தேவனுடைய பார்வையில் ஒரே நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். எந்த ஒருவருக்கும் மற்ற எவருக்கும் மேலான சலுகையைப் பெற இயலாது ஏனெனில் தேவன் எல்லாரையும் ஒரே மாதிரிதான் நடத்துகிறார்.

எஜமானர்கள் அடிமைகளுக்கு (4:1)

¹ எஜமான்களே, உங்களுக்கும் பரலோகத்தில் எஜமான் இருக்கிறாரென்று அறிந்து, வேலைக்காரருக்கு நீதியும் செவ்வையுமானதைச் செய்யுங்கள்.

“எஜமான்களே, உங்களுக்கும் பரலோகத்தில் எஜமான் இருக்கிறாரென்று அறிந்து, வேலைக்காரருக்கு நீதியும் செவ்வையுமானதைச் செய்யுங்கள்” (4:1)

கிரேக்க வார்த்தையான *kurioi* என்பது (“கர்த்தாக்கள்”; காண்க 3:22) எஜமான்கள் என்று பன்மையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் ஒருமையில் அது இயேசுவைக் குறிப்பிட்டு “கர்த்தர்” என்று குறிப்பிடுகிறது (1:3, 10; 2:6; 3:13, 17, 18, 20, 23, 24; 4:17). ஆதிக்கிறிஸ்தவர்களில் அநேகம் பேர் பணக்காரர்களாயிருக்கவில்லை, அவர்களில் பெரும்பாலானோர் அடிமைகளாயிருந்தார்கள், ஆகையால், அநேகமாக ஒருசிலர் மட்டுமே அடிமைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பவுல் இந்தக்

காரணத்தினால்தானோ என்னவோ அடிமைகளைக் கொண்டிருந்த முதலாளிகளுக்கு ஒரு விசாலமான போதனைகளைக் கொடுக்கவில்லை.

அடிமை இரண்டு கர்த்தாக்களை அல்லது எஜமான்களைக் கொண்டிருந்தான், ஒன்று பூமிக்குரிய எஜமான் மற்றொன்று பரலோகத்துக்குரிய எஜமான். அடிமைகளை சொத்துக்களாக எண்ணினபடியால், அவர்களின் உரிமையாளர்கள் அல்லது கண்காணிகள், சில வேளைகளில் அவர்களை பிராணிகளைப் போல நடத்தினார்கள், மனுஷர்களைப் போல நடத்த வில்லை. அந்த நாட்களில் நடைமுறையிலிருந்த சட்டங்கள் அடிமைகளுக்கென்று எவ்வித பாதுகாப்பையும் கொண்டிருக்கவில்லை, மாறாக எஜமானர்கள் அவர்களை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தக்க ஆஸ்திகளாக கருதும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

கிறிஸ்தவ எஜமான்கள் தங்கள் வேலைக்காரர்கள்மீது அக்கறை காட்டவும் நீதியையும் செவ்வையானதுமான காரியங்களைக் காட்டவும் கூடியவர்களாயிருந்தனர். *Dikaios* எனும் வார்த்தையின் பொருள் (“நீதி”) அது “சரியானவை” என்றும் (பிலிப்பியர் 4:8). மேலும் அது “நீதி” என்றும் (ரோமர் 3:10) மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “செவ்வை” (*isotēs*) எனும் வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் இன்னும் இரண்டு வசனங்களில் காணப்படுகிறது (2 கொரிந்தியர் 8:13, 14). அங்கே “சமநிலை” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, அதன் பொருள் சரியான சமநிலையைக் கொண்டிருந்தல். இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும், இடையில் “மற்றும்,” என்ற வார்த்தையால் இணைக்கப்படுகிறது, இதன் பொருள் எஜமானர்கள் தங்கள் வேலைக்காரரிடம் அக்கறையுடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும், அவர்களிடத்தில் நீதியோடும் செவ்வையோடும் நடந்துகொள்ள வேண்டும். பவுல் ஒருவேளை எஜமானர்கள் வேலைக்காரர்களை சமமாக நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார் போலும், அவர்களை சம மனுஷர்களாகக் கருத வேண்டும். இது ஒரு புரட்சிகரமான கருத்து, நிச்சயமாகவே, வேலைக்காரர்கள் சுயாதீனர்களுக்கு சமமாக நடத்தப்படுவது பொதுவான பழக்கமாக இருக்கவில்லை, அல்லது வேலைக்காரர்கள் எஜமான்களாகிய தாங்கள் எப்படி நடத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அப்படி நடத்துவதும் இயலாததாயிருந்தது, இருந்த போதிலும் இயேசுவின் இந்த முக்கியமான போதனை - ஒருவர் தான் எப்படி நடத்தப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறாரோ என்பது (மத்தேயு 7:12) - எஜமானர்களுக்கும் பொருந்தும்.

பவுல் எஜமானர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு தங்கள் வேலைக்காரர்களை விடுதலையாக்கும்படி குறிப்பாகக் சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய சமுதாயச் சட்டமும் இதைக் கோருவதில்லை, மற்றும் கிறிஸ்தவம் அரசுக்கு அறைகூவல் விடவும் இல்லை. ஆகிலும், பிசைந்த மாவை புளிப்பு பாதிப்பை ஏற்படுத்துவது போல, கிறிஸ்துவின் உபதேசம் அமைதியான முறையில் சமுதாயத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது, மாற்றங்களைக் கொண்டுவர இயேசு கையாண்ட முறைகள் புறம்பான சக்திகளால் அல்லது அடிப்படைக்கூறு சார்ந்த சமுதாய புரட்சியுமல்ல. அவரது நல்லொழுக்க விதிகளெல்லாம் புரட்சிகரமானதாயிருந்த போதிலும், அது உள்ளான மாற்றங்களை மட்டுமே கொண்டு வருகிறதாயிருக்கிறது. அதன் விளைவு சமுதாய மாற்றம். எஜமானர்கள் தங்கள் வேலைக்காரர்களை மனிதாபிமானத்தோடு

நடத்தும்படி கொடுக்கப்பட்ட இயேசுவின் ஊக்கமளிப்பினால், அநேக எஜமானர்கள் தங்கள் வேலைக்காரர்களுக்கு (அடிமைகளுக்கு) சுயாதீனத்தைக் கொடுத்தார்கள்.

கிறிஸ்தவ வேலைக்காரர்களைக் கொண்ட எஜமான்கள் தங்கள் மனதில் கொள்ள வேண்டியது என்னவெனில், கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர்களாக, அவர்களுக்கும் பரலோகத்தில் ஒரு எஜமான் உண்டு என்பதைத்தான். அதே போல, அவர்கள் தங்கள் வேலைக்காரர்கள் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து தங்களைப் பிரியப்படுத்தும்படி எதிர்பார்த்தனர், இந்த எஜமானர்கள் கிறிஸ்துவைப் பிரியப்படுத்த முற்பட வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் வேலைக்காரர்களை தொடர்ந்து கவனிக்க இயலாதவர்களாயிருக்கும்போது, எதுவும் அவர்களுடைய பரலோக எஜமானனால் கவனிக்கப்படாமல் விடப்படுவதில்லை.

மேலும் கற்றுக்கொள்ள

ஸ்திரீகள் கீழ்ப்படிந்திருப்பது ஒரு கலாச்சாரக் காரியமா?

மனைவிகளுக்குத் தங்கள் புருஷர்களிடம் உள்ள உறவுமுறையில், மனைவிகள் புருஷர்களுக்கு இனி கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டுமெனில் என்றும் ஏனெனில் முதல் நூற்றாண்டில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கலாச்சாரத்தை மட்டுமே பவுல் குறிப்பிடுகிறார் என்றும் அல்லது சமுதாய சீர்கேடுகளை சரி செய்கிறார் என்றும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எப்படியாயினும், ஸ்திரீகளுக்கு வசனங்கள் மூலம் கொடுக்கப்படும் உபதேசங்கள் கலாச்சாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவையல்ல. மற்றவர்களுக்கு கீழ்ப்படிதலைக் குறித்து, Eduard Schweizer எழுதிய போது, “சரியாக நோக்கிப் பார்த்தால், மற்ற ஜனத்தாருக்கல்ல, கர்த்தருக்கே கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும்” என்றும் (கொலோசெயர் 3:23). “தோற்றத்தில் இந்த ஆழ்ந்த சிந்தனை முழுமையான விடுதலையை மனித எஜமானர்களிடமிருந்து பெறுவதைக் காட்டிலும் குறைவானதல்ல,”⁷ என்றும் சொன்னார்.

வசனங்கள் ஆரம்பத்தைச் சட்டிக் காட்டுகின்றன. பவுலும் பேதுருவும் சொன்ன வார்த்தைகளை கீழே கவனியுங்கள்:

ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் கிறிஸ்து தலையாயிருக்கிறாரென்றும்,		
ஸ்திரீக்குப் புருஷன் தலையாயிருக்கிறானென்றும்,		
கிறிஸ்துவுக்குத் தேவன் தலையாயிருக்கிறாரென்றும்,		
நீங்கள் அறிய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன் ... புருஷன்		
ஸ்திரீயிலிருந்து தோன்றினவனல்ல, ஸ்திரீயே புருஷனிலிருந்து		
தோன்றினவன், புருஷன் ஸ்திரீக்காக சிருஷ்டிக்கப்பட்டவனல்ல,		
ஸ்திரீயே புருஷனுக்காகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவன் (1 கொரிந்தியர் 11:3, 8,		
9; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).		

ஸ்திரீகள் ... சபையிலே அமர்ந்திருக்க வேண்டும், வேதமும் அப்படியே சொல்லுகிறது (1 கொரிந்தியர் 14:34; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).

உபதேசம் பண்ணவும், புருஷன்மேல் அதிகாரஞ் செலுத்தவும்,

ஸ்திரீயானவளுக்கு நான் உத்தரவு கொடுக்கிறதில்லை. அவள் அமைதலாயிருக்கவேண்டும். என்னத்தினாலெனில், முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள் உருவாக்கப்பட்டாள் (1 தீமோத்தேயு 2:12, 13; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).

இப்படியே பூர்வத்தில் தேவனிடத்தில் நம்பிக்கையாயிருந்த பரிசுத்த ஸ்திரீகளும் தங்களுடைய புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து தங்களை அலங்கரித்தார்கள் (1 பேதுரு 3:5; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).

பவுல் இங்கே தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் வரிசைப்படி எழுதியதன் மூலம் இக்கருத்தை பயன்பாட்டில் விளக்கப்படுத்துகிறார், “புருஷன் ஸ்திரீக்கு தலையாயிருக்கிறான்”; “ஸ்திரீ புருஷனிலிருந்து தோன்றியவள்”; “புருஷனுக்காக ஸ்திரீ சிருஷ்டிக்கப்பட்டவள்”; (“ஸ்திரீயானவள்) அமர்ந்திருக்க வேண்டும், வேதமும் அப்படியே சொல்லுகிறது”; மேலும் “முதலாவது ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள் உருவாக்கப்பட்டாள்.” பேதுரு பூர்வத்து ஸ்திரீகளை முன்வைத்து கிறிஸ்தவ ஸ்திரீகளுக்கு முன்மாதிரியாக தேவனால் ஏற்கப்படும் வாழ்க்கையை வாழ்ந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்.

“ஸ்திரீகள் புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டுமென்று வேதம் எந்த இடத்தில் குறிப்பிடுகிறது?” என்று சிலர் கேட்டிருக்கிறார்கள் (1 கொரிந்தியர்கள் 14:34ஐக் காண்க). அவர்கள் ஏன் அப்படிக்கேட்கிறார்கள் என்றால் மோசேயிக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட பிரமாணங்களிலும் ஆசரிப்புக்களிலும் மேற்குறிப்பிட்டபடியான வாக்கியம் எதுவும் காணப்படவில்லை. இந்தக் கேள்விக்குக் கீழ்வரும் பதிலைக் கொடுக்கக் கூடும்; இயேசு சில வேளைகளில் பழைய ஏற்பாட்டைக் குறிப்பிடும்படி “வேதம்” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். அவைகள் (நேரடியாக) மோசேயின் பிரமாணத்தில் காணப்படுவதில்லை. (காண்க சங்கீதம் 82:6; யோவான் 10:34லும்; சங்கீதம் 35:19, யோவான் 15:25லும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது). மேலும், பவுல் 1 கொரிந்தியர் 14:21ல் தனது போதனைக்கு ஆதாரமாக வேதத்தைப் (நியாயப்பிரமாணத்தை) பயன்படுத்தினார், ஆகிலும் அவர் ஏசாயா 28:11, 12ஐ மேற்கோள்காட்டினார். இந்தக் கேள்விக்கான பதிலாக மேலும் ஒரு கருத்தாக கலாத்தியர் 4:21, 22ல் வேதத்திற்கு ஒப்பீடாக சாராளையும் ஆகாரையும் சுட்டிக்காட்டினார் நியாயப்பிரமாணத்தைக் குறித்து (வேதம் என்று) பவுல் சுட்டிக்காட்டிய போதெல்லாம் தேவன் மோசேயிக்குக் கொடுத்த பிரமாணத்தை மட்டும் வரையறுத்துக் குறிப்பிடவில்லை. பவுல் ஆதியாக மத்தையும் நியாயப்பிரமாணத்தில் ஒன்றாகக் கருதினார், இது ஒரு விசாலமான பொருள் என்பது தெளிவு. இப்படியாக, அவரைப் பொறுத்த மட்டில், சரியாகச் சொன்னால், “... அவன் உன்னை ஆண்டு கொள்வான்” என்று வேதம் சொல்லியிருக்கிறது என்கிறார் (ஆதியாகமம் 3:16).

பவுல் ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுத்த உபதேசங்களெல்லாம் கலாச்சாரத்துக்கு எதிரானவை. கிறிஸ்தவ ஸ்திரீகளுக்கு அவர் கொடுத்த உபதேசம் (1 கொரிந்தியர் 14:34, 35; 1 தீமோத்தேயு 2:11, 12) அவர்கள் சமுதாயங்களில் காணும் கலாச்சாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவையல்ல. கிரேக்க - ரோமக் கலாச்சாரத்தில், ஸ்திரீகள் சமுதாயத்தில் தலைமைத்துவ பணிகளில்

நுழைந்து கொண்டிருந்தார்கள். புதிய ஏற்பாட்டு உலகில் பெண்களின் ஸ்தானம் என்ன என்பதை விளக்கப்படுத்தும் மேற்கோள்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

புருஷர்களைப் போலவே ஸ்திரீகளும் அநேக பொதுப் பதவிகளிலும் இடம் பெற்றிருந்தனர் என்பதையும் அவர்கள் தங்கள் பொதுக் கடமைகளை நிறைவேற்றவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டனர் என்பதற்கான உறுதியான ஆதாரங்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்ட காணப்படுகின்றன. ஸ்திரீகளின் பெயர்கள் ஒரு பரந்த அலுவல் ரீதியான பதிவேடுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டும் - அவர்களுடைய வெளிப்படையான சேவைகளும் தர்ம சிந்தைகளும்- கணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் கோவில்களைப் பராமரித்தும், விளையாட்டுக்களுக்குப் பொறுப்பேற்றும், ஊர்வலம் நடத்துதல், மற்றும் பலியிடுதல் போன்ற அனைத்திலும் பங்காற்றியுள்ளனர்.⁸

ஸ்திரீகள் ஆசாரியர்களாகவும் மற்றும் வேறுபல காரியங்களில் தலைமைவகித்தும் பெரும்பாலான அஞ்ஞான கலாச்சாரங்களில் முன் நின்று, Diana, Isis, Livia, Dionysos, Liber மற்றும் Libera போன்றவற்றிற்கு சேவைசெய்வதிலும் ஈடுபட்டு இருந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் இலக்கியங்களிலும், பாடல்கள் தொகுப்பிலும் மதச்சடங்காச்சாரங்களை நடப்பிப்பதிலும், கோவில்கள், மற்றும் மதச்சம்பந்தப்பட்ட நிதி நிலைகளை கையாள்வதிலும், ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பண்டிகை மற்றும் ஆசரிப்புகளிலும், இசைகளை வாசிப்பதிலும், திரளான எண்ணிக்கையுள்ள ஜனங்களில் முன்னோடித்துவ தீர்மானங்களை எடுப்பதிலும் பங்காற்றியுள்ளனர்.⁹

பழங்கால கிரேக்கப் பண்பாட்டின் காலம் பெண்களின் அடிமைத்தன ஒழிப்புக் காலமாக பொதுவில் கருதப்பட்டது ... (பெண்கள் கணிசமான விடுதலை இயக்கத்தைக் கொண்டவர்களாக பவுலின் காலத்தில் காணப்பட்டார்கள், திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து சடங்காச்சாரங்களில், சில இடங்களில் மத சம்பந்தப்பட்ட பதவிகளை கொண்டிருக்க உரிமை பெற்றிருந்தனர் ... கிரேக்க பெண்மணிகள் தங்கள் முக்காடுகளை கைவிட்டார்கள் மேலும் எண்ணற்ற சிகை அலங்கார முறைகளையும் பரீட்சித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.¹⁰

அப்போஸ்தலர் நடபடிகளில், ஸ்திரீகளால் நடப்பிக்கப்பட்ட செயல்பாடுகளையும் அதினால் அவர்கள் சமுதாயத்தில் அடைந்த மேன்மையையும் லுக்கா பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் அவர்கள் ஆண்களுக்கு ஆதரவாக பணிபுரிய அனுமதிக்கப்பட்டனர். பிசிடியாவிலுள்ள அந்தியோகியாவில் “பக்தியும் கனமுமுள்ள ஸ்திரீகளையும்” “பட்டணத்து முதலாளிகளையும்” எடுத்து விட்டு பவுலைத் துன்பப்படுத்தும்படி செய்தனர் (நடபடிகள் 13:50), மேலும் தெசலோனிக்கேயாவில் கனம் பொருந்திய ஸ்திரீகள் கிறிஸ்தவர்களானார்கள் (நடபடிகள் 17:4).

சமுதாயம் பொறுப்புக்களை ஸ்திரீகளுக்கு கொடுத்தாலும் கிறிஸ்தவ

ஸ்திரீகள் உலகத்தின் செல்வாக்குகளுக்கு உடன் போகக் கூடாது (ரோமர் 12:2). அவர்களின் குறிக்கோள் இயேசுவின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவதுதான், அது அவருடைய கட்டளைகள் கலாச்சார ஆசரிப்புகளுக்கு முரணாக அமைந்திருந்தாலும் கூட கீழ்ப்படிதல் அவசியம். ஸ்திரீகள் “சமுதாயம் என்னிடத்தில் எதிர்பார்ப்பது என்ன?” என்று கேட்காமல் “இயேசு என்னிடத்தில் எதிர்பார்ப்பது என்ன?” என்று கேட்க வேண்டும்.

பயன்பாடு

குடும்ப உறவுமுறைகள்

புருஷர்கள் தங்கள் மனைவிகளில் அன்புகூரவும், மனைவி தன் புருஷனிடத்தில் அன்புகூரவும், பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளிடத்தில் அன்புகூரவும் தேவன் எதிர்பார்க்கிறார் (எபேசியர் 5:25; தீத்து 2:4). குடும்பங்களில் ஒருவருக்கொருவர் அன்பை அதிகப்படுத்த வேண்டும் - அது தகப்பன் தன் பிள்ளைக்குக் காட்டும் அன்புக்கு ஒப்பாக இருக்க வேண்டும் (யோவான் 3:35; 5:20; 17:23, 24) அதே போல குமாரன் தன் தகப்பனிடத்தில் காட்டும் அன்பைப்போலவுமிருக்க வேண்டும் (யோவான் 14:31). பிள்ளைகள் தங்கள் பிதாக்களின் விருப்பத்துக்கு பொறுப்பேற்று நடத்தல் வேண்டும். இயேசுவும் தமது தற்காலிக பெற்றோர்களுக்கு கீழ்ப்படிந்திருந்தது போல நடந்து கொள்வது அவசியம் (லூக்கா 2:51).

குடும்பத்திலே அன்பை வெளிப்படுத்துவது எப்படி என்பதற்கான வழிகாட்டி 1 கொரிந்தியர் 13:4-8ல் காணப்படுகிறது, ஒரு குடும்பம் இந்த வசனங்களால் நடத்தப்பட ஏதுவாக அவைகளை எழுதிவைப்பது ஒரு சிறப்பான கருத்து. குடும்ப அங்கத்தினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் அடிக்கடி அவைகளை வாசிப்பது சிறந்தது.

நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவன் வைத்துள்ள கடமைகளை புரிந்து அவைகளை மதிக்க வேண்டும், அதினால் நாம் எதிர்பார்த்த பொறுப்பை ஏற்று நமது கடமையை நாம் நிறைவேற்றுவோம். நமக்குக் கொடுக்கப்படாத பொறுப்புக்களை நாம் செய்ய முற்படும்போது மோசமான சூழல்கள் ஏற்படும்.

புருஷன் குடும்பத்திற்குத் தலைவனாயிருப்பதை தேவன் விரும்புகிறார் (எபேசியர் 5:23). குடும்பப் பகுதியில் அவன் நடத்திச் செல்பவனாக செயல்பட வேண்டும். கடமைகள் மாறும்போது பிரச்சனைகள் எழும்பும்.

ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலம் தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்ள வேண்டும், அது பூர்வத்திலே தேவ பக்தியுள்ள ஸ்திரீகளாகிய சாராள் போன்றவர்களுக்கு ஒப்பாக இருக்க வேண்டும்.

இப்படியே பூர்வத்தில் தேவனிடத்தில் நம்பிக்கையாயிருந்த பரிசுத்த ஸ்திரீகளும் தங்களுடைய புருஷர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து தங்களை அலங்கரித்தார்கள். அந்தப்படியே சாராள் ஆபிரகாமை ஆண்டவன் என்று சொல்லி, அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தாள்; நீங்கள் நன்மை செய்து ஒரு ஆபத்துக்கும் பயப்படாதிருந்தீர்களானால் அவளுக்குப் பிள்ளைகளாயிருப்பீர்கள் (1 பேதுரு 3:5, 6).

தேவபக்தியுள்ள ஒரு மனைவியைக் குறித்த விளக்கம் நீதிமொழிகள் 31:10-31ல் காணப்படுகிறது. இந்த வசனப்பகுதி அவளுடைய வேலைகளையும், அவள் தன் புருஷனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் கொண்டுள்ள அக்கறையையும் உட்படுத்தியுள்ளது.

பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக விளக்க வேண்டும். திருமறை நல்ல முன்மாதிரிகளையும் கெட்ட முன்மாதிரிகளையும் கொண்ட பெற்றோரைக் காட்டுகிறது. ஆபிரகாம் ஒரு நல்ல தகப்பனுக்கு முன்மாதிரி. அவர் தன் பிள்ளைகளை கர்த்தருடைய வழியில் நடத்துவார் என்று தேவன் அறிந்திருந்தார் அதினால் அவர்களை ஆசீர்வதிக்க முடிந்தது (ஆதியாகமம் 18:19).

பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரைக் கணப்படுத்தி கீழ்ப்படிவ வேண்டும் (எபேசியர் 6:1-3) இது தேவனுடைய திட்டம். அப்சலோம் மாத்திரம் தன் தகப்பனைக் கணம் பண்ணி அவரை எதிர்த்து கலகம் பண்ணாதிருந்திருந்தால் முழு இஸ்ரவேல் ராஜ்யத்திலும் தாவீதின் குடும்பத்திலும் எல்லாமே நலமாகப் போயிருக்கக் கூடும். அவருடைய குமாரனின் கலகத்தால், தாவீது தனது உயிரைக் காத்துக் கொள்ள ஓடினார்; ஆனால் யுத்தம் வெடித்தபோது, அப்சலோமின் படை தோற்றது, அவனும் கொல்லப்பட்டான். மனம் உடைந்த ஒரு தகப்பனாக, தாவீது, அழுது புலம்பி, “என் மகனாகிய அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனாகிய அப்சலோமே, நான் உனக்குப் பதிலாகச் செத்தேனானால் நலமாயிருக்கும்; அப்சலோமே, என் மகனே,” என்று சொல்லி அழுதான் (2 சாமுவேல் 18:33).

தேவனுடைய திட்டம் குடும்பத்திற்கென கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் அவை பின்பற்றப்படாதபோது, குடும்பப் பிரச்சனைகள் எழும்புகின்றன, குடும்பத்திற்கான தேவனுடைய திட்டத்தை நாம் மேம்படுத்த இயலாது.

சமுதாய உறவுகள்

சமுதாய உறவுமுறைகளில் ஜனங்களுக்கிடையே மரியாதையுடன் நடப்பிக்கப்பட வேண்டும் என தேவன் எதிர்பார்க்கிறார், கொலோசெயரில் ஜெமானன் - வேலைக்காரன் உறவுமுறை குறித்து எழுதப்பட்டிருப்பதிலிருந்து நாம் இதை அறிந்து கொள்ளலாம் மற்றும் அதை பணிக்கு அமர்த்தியவர் பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டவனுக்குமிடையேயுள்ள உறவுமுறைக்கும் அல்லது அதுக்கு ஒத்த சூழ்நிலைக்கு எதிர் செயலாற்றக் கூடும்.

வேலைக்காரர்கள் தங்கள் ஜெமானர்களைப் பிரியப்படுத்தத் தக்கதாக மனப்பூர்வமாய் தங்கள் ஜெமானர்களுக்குக் கீழ்ப்படிவ வேண்டும். அவர்கள் கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிற பயத்துடன் ஊழியம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கர்த்தருக்கு ஊழியஞ்செய்வது போல பணியாற்றி, தனது ஜெமானனைக் காட்டிலும் சிறப்பான பலனை தேவன் கொடுக்கிறார் என்று உரை வேண்டும்.

எலிசாவின் வேலைக்காரனான கேயாசி ஒரு நாள், தானாக செயல்பட வேண்டும் என்று முடிவெடுக்கும் வரை, தீர்க்கதரிசியின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றினான். தேவன் நாகமாணை சுகப்படுத்தின பின்பு எலிசா நாகமான கொடுக்கும் வெகுமதியை ஏற்றுக் கொள்ள கேட்ட போது அவன் அங்கே இருந்தான்.

எலிசா “நான் வாங்குகிறதில்லை என்று கர்த்தருக்கு முன்பாக அவருடைய

ஜீவனைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன்” என்று சொன்ன போது கேயாசி அதைக் கேட்டான் (2 இராஜாக்கள் 5:16). எலிசாவின் விருப்பங்களுக்கு எதிராக தான் போகிறதை அவன் உணர்ந்திருக்க வேண்டும், ஆகிலும் அவன் நாகமானைப் பின் தொடர்ந்து போய் பொய்யை அவனிடத்தில் சொல்லி அந்த வெகுமதியை தன்னிடத்தில் கொடுக்கும்படி செய்தான். அவனுடைய பேராசையினாலும் கீழ்ப்படியாமையினாலும், எலிசா அவனை நாகமானின் குட்டரோகம் பிடித்துக் கொள்ளச் செய்தார் (2 இராஜாக்கள் 5:27). வேலைக்காரர்கள் தங்கள் எஜமான்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற தேவன் எதிர்பார்க்கிறார், அவர்கள் தேவனுடைய கோரிக்கைகளை மீறாத எஜமானர்களாய் இருக்கும் வரை அப்படிச் செய்ய விரும்புகிறார் (நட்படிகள் 5:29).

வேலைக்காரர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் உபதேசம் அநேகமாக வேலைக்கு அமர்த்தப்படுபவர்களுக்கும் பொருந்தக் கூடும். நாம் ஒரு நாளுக்குரிய நல்ல கூலியைப் பெற ஒரு நாளுக்குரிய வேலையை செய்தாக வேண்டும். நாம் செய்கிற வேலையினால் இயேசு கணப்படுத்தப்பட வேண்டும் அதினால் நாம் அவருடைய நாமத்திற்கு அவமானத்தைக் கொண்டுவர மாட்டோம்.

ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவன் ஒரு பண்டகச் சாலையில் தன்னைக் கடினமாய் வேலை செய்ய வேண்டாம் என்று சொன்ன வயது முதிர்ந்த ஒரு கூட்டத்தாரூன் வேலை செய்யத்துவங்கினான். முதலாளி அங்கே இருக்கும் போது மட்டும் ஒரு நல்ல பிரயாசத்துடன் அவர்கள் வேலை செய்தார்கள். அந்த மாணவன் தான் கடினப்பட்டு வேலை செய்யும்போது மற்றவர்கள் இயன்ற வரை கொஞ்சமான வேலைகளையே செய்தது அவனுக்கு மிகவும் மனப்பாதிப்பாக இருந்தது. ஒரு நாள் மதிய உணவுநேரத்தில், அவன் கொலோசெயர் 3:23ஐ வாசித்தான், அப்பொழுதிலிருந்து அவன் மனுஷருக்கல்ல இயேசுவுக்காகவே வேலை செய்கிறோம் என்ற தீர்மானத்தை எடுத்தான். முதலாளி தனக்கு ஒரு உதவியாளரை நியமிக்கும் நேரம் வந்த போது, வயதில் முதிர்ந்தவர்களைக் கடந்து போய் இந்த மாணவனைத் தெரிவு செய்து தனக்கு உதவியாளராக நியமித்தான்.

ஒரு குறிப்பிட்ட பட்டணத்தில் நடந்த சவிசேஷக் கூட்டத்தில் ஒரு சவிசேஷகருடைய போதனையைக் கேட்டு ஒருவர் மட்டுமே கீழ்ப்படிந்தார். ஞானஸ்நானம் பெறும்படி வந்த அந்தப் பெண்மணியைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்தார், ஏனெனில் அந்த சமுதாயத்தில் அவள் ஒரு பேர் பெற்ற பெண்மணி. அவள் மனதைத் தொடுமளவுக்கு அவர் என்ன வார்த்தையைப் பயன்படுத்திப் போதித்திருப்பார் என்பதை அறிய ஆவலாக அவர் கேட்டார், ஏனெனில் அதே வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி மற்ற கூட்டங்களில் பேசலாம் என்ற எண்ணத்தில், “சவிசேஷத்துக்குத் கீழ்ப்படியக் கூடிய அளவுக்கு நான் என்ன சொன்னேன் அல்லது செய்தேன் என்று நீங்கள் சொல்ல முடியுமா?” என்றார். அவள் பதிலளித்து, “நீங்கள் சொன்னதோ அல்லது செய்ததோ எதுவுமில்லை. கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்த போது ஒரு பெண்ணின் அருகே நான் அமர்ந்திருந்தது உங்களுக்கு ஞாபகமிருக்கிறதா? அவள் என் வீட்டை சுத்தம் செய்பவள். அவள் செய்யும் வேலையிலும் வாழ்க்கையிலும் மிகவும் மனதிருப்தி ஏற்பட்டது எனவே அவளது பக்தியைக் குறித்து விசாரித்தேன். அவள் தாழ்மையாக தான் ஏன் இயேசுவை விசுவாசிக்கிறாள் என்றும் அவள் ஏன் அவருடைய சபையில் அங்கம் வகிக்கிறாள் என்றும் சொன்னாள். நான்

கிறிஸ்தவளாக இருக்க விரும்புவதற்கும் கிறிஸ்துவின் சபையில் அங்கம் வகிக்க விரும்புவதற்கும் அவள்தான் காரணம்” என்றாள்.

எஜமானர்கள் தங்கள் பரலோக எஜமானர்களைப் பிரியப்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் வேலைக்காரர்களை முறையாக நடத்த வேண்டும். இந்த உபதேசம் சபையில் இருந்து கொண்டு வேலைக்கு அமர்த்துபவர்களுக்கும் பொருந்தும். முதலாளிகள் தங்கள் வேலைக்காரரிடத்தில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். வேலையில் அமர்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்க வேண்டும், மேலும் வேலைக்கு அமர்த்தியவர்கள் தங்கள் வேலைக்காரர்கள் எப்படித் தங்களை அன்பாக நடத்த வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்களோ அப்படியே இவர்களும் அவர்களை நடத்த வேண்டும் (மத்தேயு 7:12).

சரியான உறவுமுறையைப் பெருகப் பண்ணுதல்

நம்முடைய முதல் கடமை தேவனோடு நமக்கு இருக்கிற உறவுமுறை, நமது இரண்டாவது கடமை மற்றவர்களோடு நமக்கு இருக்கிற உறவுமுறை. எல்லா உறவுமுறைகளும் அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாக இருக்க வேண்டும். அதில் தேவனிடத்தில் வைக்கும் அன்பு, சக கிறிஸ்தவர்களிடத்தில் வைக்கும் அன்பு, அயலார்களிடம் மற்றும் சத்துருக்களிடத்தில் வைக்கும் அன்பு ஆகியவற்றை உட்படுத்தியது. நமது அனைத்து உறவுமுறைகளும் அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டப்பட்டிருக்குமானால், நம்மில் ஒருவருக்கொருவர் கொண்டுள்ள தொடர்பில் எவ்வித பிரச்சனையும் சரிசெய்யப்படக் கூடும்.

கிறிஸ்தவர்கள் மற்றவர்களிடம் கொண்டுள்ள உறவுமுறையை நன்கு புரிந்து கொண்டு அதைக் கண்படுத்தி அந்த உறவுமுறைக்குத் தேவைகளைச் சந்திப்பது அவசியமானது. கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் இருக்கும் அங்கங்கள் ஒருவருக்கொருவர் கடமைப்பட்டவர்கள். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் சபையில் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகள் உண்டு.

புருஷர்களும் மனைவிகளும் (3:18, 19). மனைவி தனது புருஷனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் - அவளை அவளை மேற்கொள்ளத் தேவையான பலத்தைக் கொண்டிருப்பதால் அல்ல, ஆனால் அவளுடைய மனப்பூர்வமான கீழ்ப்படிதல் கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு உட்பட்டது என்பதால். ஒரு ஸ்திரீயானவள் தன் புருஷனை உணர்ச்சிவசப்பட்டு சீர்குலைவை ஏற்படுத்துமளவுக்கு ஆதிக்கம் செலுத்துதல் கூடாது, அது சரீர சீர்குலைவை ஏற்படுத்துமளவுக்கு நாசப்படுத்துதலாக இருக்கக் கூடும். பொதுவாகச் சொன்னால், ஸ்திரீயின் அழகினாலே புருஷன் ஈர்க்கப்படுகிறான், புருஷன் மனைவிக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் திராணியையும் அக்கறை செலுத்தும் தன்மையையும் கொண்டிருப்பதால் மனைவி ஈர்க்கப்படுகிறாள். இந்த குணாதிசயங்கள் மற்ற நபர்களுக்கு எதிராகத் திரும்பும்படியாக இருக்கக் கூடாது.

புருஷர்கள் கட்டாயப்படுத்தியோ பலவந்தம் பண்ணியோ மனைவிகளைக் கீழ்ப்படியப்பண்ணக் கூடாது. மாறாக, அவர்களுக்காக ஆழமான அன்பு காட்டி அவர்களிடம் அக்கறை காட்ட வேண்டும் (எபேசியர் 5:25). இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்களை உட்படுத்தும் ஒவ்வொரு உறவுமுறையிலும், யாராவது ஒருவர் முன் நடத்த வேண்டும்; ஒரே நேரத்தில்

இறண்டு பேர் தலைவர்களாக செயல்பட முடியாது. தேவனுடைய ஏற்பாடு எப்பொழுதும் சிறப்பாக செயல்படுகிறது.

பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் (3:20, 21). அதிகாரங்களைக் கணப்படுத்தாத பிள்ளைகளால் சமுதாயம் பிளவுபட்டு விழுந்துபோகிறது, குறிப்பாக தங்கள் பெற்றோரின் அதிகாரத்தைக் கணப்படுத்தாதபோது. கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக் கொண்ட பிள்ளைகளையே எதிர்கால சபை சார்ந்திருக்கிறது. இதினால் தான் மூப்பர்கள் மரியாதையும் கீழ்ப்படிதலும் உடைய பிள்ளைகளைக் கொண்டவர்களாயிருக்க வேண்டும் (1 தீமோத்தேயு 3:4, 5).

தகப்பன்மார்கள் சிறுபிள்ளைகள் பார்வையில் பெரிய உருவங்களாக, அதிகாரமிக்கவர்களாக, மற்றும் கொடுங்கோலர்களாக காட்சி தருவார்கள். அவர்களுடைய கோபங்களும் சில காரியங்களுக்கு அவர்கள் அனுமதி கொடுக்காததும் பயத்தை உண்டு பண்ணுபவைகளாயிருக்கக் கூடும். முரட்டுக் கைகளையும், எப்போதும் (எதையாவது, பிள்ளைகள் செய்ய வேண்டுமென்று) கோருவதும் அல்லது ஆதிக்கம் செலுத்துவதும் பிள்ளைகள் சிறப்பான இடத்தை அடையாதபடி குறைவுள்ளவர்களாக்கி விடும். இப்படி நடக்க அனுமதிப்பதைக் காட்டிலும். தகப்பன்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு உற்சாகமூட்டி நம்பிக்கையை வளர்க்கச் செய்ய வேண்டும். சில வேளைகளில் சிறுபிள்ளைகள் தங்கள் தகப்பனால் எதையும் செய்யக் கூடும் என்று நம்பிக்கொண்டிருப்பார்கள். தகப்பன்மார்கள் தங்கள் பிள்ளைகளும் கூட, சகல தகுதியுள்ள இலக்குகளை சாதித்துக் காட்ட முடியும் என்று நம்ப வைக்க வேண்டும்.

எஜமானர்களும் வேலைக்காரர்களும் (3:22-4:1). ஆவிக்குரிய ரீதியில் எல்லாரும் சமமானவர்கள் என்பதால், தனி நபர்களுக்கிடையே கிறிஸ்துவுக்குள் எவ்வித வேறுபாடும் இருக்கக்கூடாது (கலாத்தியர் 3:28). மனமாற்றப்பட்ட அடிமைகள் கிறிஸ்துவுக்குள் விடுதலை பெற்றவர்கள், அவர்கள் ஆவிக்குரிய சமநிலையை தங்கள் எஜமானர்களுடன் கொண்டிருந்தாலும், அவர்கள் தங்கள் எஜமானர்களுக்கு இன்னமும் கடமைப் பட்டவர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்து ஊழியஞ்செய்யும்படி கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார், இன்னும் பெரிதான முறையில் அவர்கள் பக்திபயத்துடன் பணியாற்ற வேண்டியவர்கள், அவர்கள் இயேசுவுக்கு ஊழியஞ்செய்வது போல் அவர்களுடைய பணி இன்னும் ஒரே மாதிரியாகத் தான் இருக்க வேண்டும். ஒரு வேலைக்கு அமர்த்தும் நபருக்கு அமர்த்தப்பட்டவர் இப்படிப்பட்ட பணிவிடையைத்தான் செய்ய வேண்டும். இயேசுவே இறுதியில் பெரிதான பலனை அளிப்பவர் என்று அறிந்து அப்படிச் செய்ய வேண்டும். நாம் மனுஷ சரீரத்தில் இருக்கும்போது செய்த சகலக் காரியங்களுக்கும் நம்மில் ஒவ்வொருவரும் இயேசுவுக்கே கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் (2 கொரிந்தியர் 5:10).

எஜமானர்கள் தங்கள் வேலைக்காரர்களை கணப்படுத்தி நியாயமாய் நடத்த வேண்டும், ஏனெனில் அவர்களுக்கும் எஜமானன் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று முன்மாதிரி காட்டுகிற ஒரு எஜமானர் அவர்களிடம் அப்படி எதிர்பார்க்கிறார். கிறிஸ்துவின் மாதிரியை தன்னில் வளர்த்துக் கொள்ளும் ஒரு எஜமானன் தன் வேலைக்காரர்களை கணப்படுத்தும் அளவுக்கு வளர்ச்சியடைந்து ஒருவேளை அவர்களை (வேலைக்காரர்களை)

விடுதலையாக்கவும் கூடும். சில வேலைக்காரர்கள் பெருந்தன்மை பொருந்திய தங்கள் எஜமானர்கள் விடுதலையளித்தாலும் அவர்கள் அந்த எஜமானர்களை விட்டுப் போக மனதில்லாதிருப்பார்கள். அதிகாரவர்க்கத்திலிருக்கும் எந்த ஒருவரும் இயேசுவை ஒரு முன்னுதாரணமாக நோக்கிப் பார்த்து தனக்குக் கீழ் இருக்கிறவர்களை நடத்துவது எப்படியென்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹கொலோசெயரின் இந்தப் பகுதியில் மேற்கொண்டு காணப்பட்ட பிரிவுகளிலிருந்தும் கூட்டப்பட்டிருக்கக் கூடும். டேவிட் என்பவர் பின்வருமாறு கவனித்திருக்கிறார், “ஸ்திரீகள் ஒரே நேரத்தில் மனைவியுமாயிருக்கலாம், பெற்றோராக, [குமாரத்திகளாக,] மற்றும் அடிமை - எஜமானிகளாக இருக்கலாம், ஆண்கள் புருஷர்களாக, குமாரர்களாக, மற்றும் அடிமை - முதலாளிகளாக இருக்கலாம், அந்த தனிப்பட்ட நபர் ஒரு முறவுமுறையில் மேலதிகாரியாகவும் இன்னொரு உறவுமுறையில் தாழ்ச்சியுடையவராகவும் இருக்கக்கூடும்” (David M. Hay, *Colossians*, Abingdon New Testament Commentaries [Nashville: Abingdon Press, 2000], 140). ²Robert G. Bratcher and Eugene A. Nida, *A Translators Handbook on Paul's Letters to the Colossians and to Philemon*, Helps for Translators (New York: United Bible Societies, 1977), 92. ³Peter T. O'Brien, *Colossians, Philemon*, Word Biblical Commentary, vol. 44 (Waco, Tex.: Word Books, 1982), 224. ⁴மேலும் காண்க மத்தேயு 4:4; ரோமர் 7:17; 1 கொரிந்தியர் 1:17; 1 தீமோத்தேயு 4:12; 1 பேதுரு 3:3, 4. ⁵E. K. Simpson and F. F. Bruce, *Commentary on the Epistles to the Ephesians and the Colossians*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1957), 294. ⁶காண்க மத்தேயு 26:20; மாற்கு 14:17; லூக்கா 22:14; யோவான் 13:2, 4. ⁷Eduard Schweizer, *The Letter to the Colossians: A Commentary*, trans. Andrew Chester (Zürich: Benziger Verlag, 1976; reprint, Minneapolis: Augsburg Publishing House, 1982), 219. ⁸Ross Shepard Kraemer and Mary Rose D'Angelo, *Women and Christian Origins* (New York: Oxford University Press, 1999), 86. ⁹Valerie A. Abrahamson, *Women and Worship at Philippi: Diana/Artemis and Other Cults in the Early Christian Era* (Portland, Maine: Astarte Shell Press, 1995), 194. ¹⁰William Baird, *The Corinthian Church—A Biblical Approach to Urban Culture* (New York: Abingdon Press, 1964), 121–22.

3:18-14:1ல் உறவுமுறைகளுக்கு வழிகாட்டி¹

வசனம்	எழுதப்பட்டவர்கள்	போதனை	விளக்கம்
3:18	மனைவிகள்	தங்கள் புருஷர் களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்	இது கர்த்தருக்கேற்றது
3:19	புருஷர்கள்	மனைவியில் அன்புகூருங்கள்	
3:20	பிள்ளைகள்	உங்கள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்	இது கர்த்தருக்குப் பிரியமானது
3:21	பிதாக்கள்	உங்கள் பிள்ளைகளை கோபமூட்டாதிருங்கள்	அவர்கள் திடனற்றுப் போகாமலிருக்கும்படி
3:22-25	வேலைக்காரர்	உங்கள் எஜமான்களுக்கு கீழ்ப்படியுங்கள்	பார்வைக்கு ஊழியம் செய்யாமல் மனுஷருக்குப் பிரியமாய் நடக்காமல் கர்த்தருக்கு பயந்து; மனப்பூர்வமாய் ஊழியஞ் செய்து; மனுஷருக்கென்று செய்யாமல் கர்த்தருக்கென்று ஊழியம் செய்யுங்கள்
4:1	எஜமான்கள்	வேலைக்காரரை நீதியும் செவ்வையுமாய் நடத்துங்கள்	உங்களுக்கும் பரலோகத்தில் எஜமான் இருக்கிறாரென்று அறிந்து கொள்ளுங்கள்

¹மேலும் எபேசியர் 5:22-6:9; தீத்து 2:2-10; 1 பேதுரு 2:13-3:7 காண்க.